

Nr. 63

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 1999-2000

7 juni 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

ACTUALITEITSDEBAT OVER DE TOEKOMST VAN DOEL

Inhoud

Nr. 63

Woensdag 7 juni 2000
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Samenstelling van de commissies	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Ingetrokken	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Wijziging in verwijzing naar commissie	1
Verslagen	
Indiening	2
Tekst aangenomen door de Commissies	
Indiening en verwijzing	4
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	4
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	5
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	5
Actualiteitsdebat	
Actualiteitsdebat over de toekomst van Doel	5
Sprekers : de heren Jos De Meyer, Jul Van Aperen, Frans Wymeersch, André Denys, Ludo Sannen, Filip Dewinter, Jos Stassen, Robert Voorhamme, Eric Van Rompuy en Dirk De Cock en minister Steve Stevaert en minister Dirk Van Mechelen	
Regeling van de werkzaamheden	32

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.16 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Niki De Gryze : gezondheidsredenen ;

Ann De Martelaer, Jo Vermeulen : ambtsverplichtingen ;

Simonne Janssens-Vanoppen : familieverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES**Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden**

De voorzitter : Dames en heren, voor de SP-fractie zijn in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand de heer Grijp als vast lid vervangen door de heer Logist en de heer Logist als plaatsvervangend lid door de heer Grijp.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Guy Swennen houdende gelijkschakeling van de successierechten tussen samenwonenden en gehuwden – 319 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

- Voorstel van decreet van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter houdende invoering van een opvoedersloon – 326 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

- Voorstel van decreet van de heren Francis Vermeiren, Marc van den Abeelen, André Denys, Stefaan Platteau en Frans De Cock houdende gelijkschakeling van samenwonenden met gehuwden op het vlak van de successierechten – 339 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

- Voorstel van decreet van de heer Guy Swennen houdende organisatie van scheidingsbemiddeling – 340 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

- Voorstel van decreet van de heren Dirk Holemans en Jos Geysels houdende de intercommunales – 341 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

Ingetrokken

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingetrokken :

- Voorstel van decreet van de heren Francis Vermeiren, Marc van den Abeelen, André Denys, Stefaan Platteau en Frans De Cock houdende gelijkschakeling van samenwonenden met gehuwden op het vlak van de successierechten – 339 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

Voorzitter

- Voorstel van resolutie van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke, de heer Luc Martens en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen betreffende de invoering van een Vlaamse museumkaart
– 318 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.
- Voorstel van resolutie van mevrouw Ingrid van Kessel c.s. betreffende het sluiten van een samenwerkingsakkoord betreffende de coördinatie van het drugbeleid
– 323 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Voorstel van resolutie van de heren Chris Vandenbroeke, Marino Keulen, Dany Vandenbosche en Jos Stassen betreffende de organisatie en het beheer van het archiefwezen
– 328 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

Wijziging in verwijzing naar commissie

- Voorstel van resolutie van de heer Carl Decaluwe c.s. betreffende de ondersteuning van duurzaam wonen in Vlaanderen
– 290 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening (voorheen verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid).

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jef Van Looy over het voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding

en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

– 51 (1999) – Nr. 3.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Bart De Smet aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-A.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer Etienne Van Vaerenbergh aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-B.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heren Paul Van Grembergen en Freddy Sarens aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-C.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-D.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Sven Gatz aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-E.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Erik Matthijs aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Be-

Voorzitter

- groting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-F.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Moreau aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-G.
 - Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Bart De Smet aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-H.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door de heer Koen Helsen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-I.
 - Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Laurys aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 3-J.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over het voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van artikel 82 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
– 92 (1999-2000) – Nr. 5.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door mevrouw Marleen Van den Eynde over het voorstel van decreet van de heren Wilfried Aers, Filip Dewinter en Mathieu Boutsen houdende wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging
– 192 (1999-2000) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Wilfried Aers over het voorstel van resolutie van de heren Felix Strackx en Frans Wymeersch betreffende het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), en meer specifiek het annuleren van de verplichting zwembadwater te ontsmetten door middel van chloor
– 201 (1999-2000) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Sonja Becq en mevrouw Ria Van Den Heuvel over het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen
– 237 (1999-2000) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Chris Vandenbroeke over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000
– 277 (1999-2000) – Nr. 4.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Bart De Smet over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000
– 277 (1999-2000) – Nr. 5.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000
– 277 (1999-2000) – Nr. 6.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Paul Wille over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot be-

Voorzitter

- geleiding van de aanpassing van de begroting 2000
– 277 (1999-2000) – Nr. 7.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Moreau over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000
– 277 (1999-2000) – Nr. 8.
 - Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Bart De Smet over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000
– 277 (1999-2000) – Nr. 9.
 - Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Laurys over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000
– 277 (1999-2000) – Nr. 10.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels over het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 34 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap
– 284 (1999-2000) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Frans Ramon over de gedachtewisseling over de Wereldhandelsorganisatie in het licht van de top van Seattle met de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport
– 324 (1999-2000) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Paul Van Grembergen over de gedachtewisseling met de heer Jan Hendrickx, voorzitter van de Rubens Stichting – Instituut voor Internationale Betrekkingen VZW
– 325 (1999-2000) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht

door de heer Jacques Laverge over de gedachtewisseling over de opvolging en voortgang van de standpuntbepaling inzake Europese aangelegenheden met de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
– 327 (1999-2000) – Nr. 1.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Herman De Loor over de gedachtewisseling over de werking van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur
– 333 (1999-2000) – Nr. 1.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES
Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende tekst aangenomen door de Commissies werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de Commissies over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000
– 277 (1999-2000) – Nr. 11.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 16 mei 2000 over het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedproeven (DOC 141/1999-2000).

Voorzitter

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

- Arrest nr. 58/00 van 17 mei 2000 ;
- Arrest nr. 59/00 van 17 mei 2000 ;
- Arrest nr. 60/00 van 17 mei 2000 ;
- Arrest nr. 61/00 van 25 mei 2000.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)
Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies d.d. 18 mei 2000 over de sectorale afwijkingaanvraag gasolietanks en het ontwerp van milieubeleidsovereenkomst gasolietanks voor de verwarming van gebouwen (DOC 142/1999-2000) ;
- Advies d.d. 18 mei 2000 over het Belgisch Voorzitterschap 2e semester 2001 (DOC 143/1999-2000) ;
- Advies d.d. 18 mei 2000 over het 6e Europees Milieuactieprogramma (DOC 144/1999-2000).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF
Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 54/00 van 17 mei 2000 ;
- Arrest nr. 55/00 van 17 mei 2000 ;
- Arrest nr. 56/00 van 17 mei 2000 ;
- Arrest nr. 57/00 van 17 mei 2000 ;

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF
Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 1722 en 1954 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1837, 1863 en 1958 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1878 en 1927 ;
- Rolnummer 1925 ;
- Rolnummers 1928, 1929, 1930 en 1937 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1938 ;
- Rolnummer 1940 ;
- Rolnummer 1943.

ACTUALITEITSDEBAT
Actualiteitsdebat over de toekomst van Doel

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de toekomst van Doel.

De bespreking is geopend.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, namens onze fractie zal ook de heer Coens straks het woord nemen.

De Meyer

‘Inwoners mogen nog wat in het sterfhuis blijven wonen’, luidde de titel van een artikel in De Standaard van 20 mei en een cartoon in De Morgen van 22 mei droeg als opschrift: ‘Doel mag blijven verdwijnen’. Het belangrijkste kenmerk van de regeringsbeslissing van 19 mei en van het daaropvolgende vragenuurtje van 24 mei is de onduidelijkheid en de grote tegenspraak van de vele verklaringen.

Alhoewel het parlement pas gisteren in kennis is gesteld van de leefbaarheidsstudie omtrent Doel, wil ik toch samen met u even enkele conclusies en aanbevelingen doornemen, die daarin worden opgenomen.

‘Het behoud van Doel heeft belangrijke ruimtelijke en economische consequenties voor het havengebied van het Linkerscheldeoevergebied. Een direct gevolg van het behoud van Doel is de onmogelijkheid om een tweede containerdok aan te leggen, zoals voorzien in de principes van het strategisch plan. Een gunstig alternatief voor de voorziene locatie – bovenop Doel – is eigenlijk niet voorhanden. Het dok, zoals in deze studie ingetekend in Alternatief 2, heeft belangrijke technische en economische nadelen. De discussie met betrekking tot Doel draait dus in feite ook rond de economische noodzaak aan en wenselijkheid van dit tweede dok’, aldus de leefbaarheidsstudie.

In De Financieel Economische Tijd van 25 mei lees ik: ‘Achteraf, in de wandelgangen, zei Dewael dat hij persoonlijk niet gelooft dat een tweede containerdok op een andere plaats dan Doel mogelijk is. Maar hij wilde Agalev wel enige manoeuvreerruimte bieden om de politieke raad van zaterdag zonder kleerscheuren door te komen’.

Sta me toe ook het volgende uit de leefbaarheidsstudie te citeren: ‘Doel kan ons inziens sociaal leefbaar gehouden worden, maar daar zijn wel twee basisvoorwaarden aan verbonden: enerzijds het wegnemen van de onzekerheid in verband met de toekomst, anderzijds het zeer snel aanpakken van de huidige problemen om ervoor te zorgen dat Doel op korte termijn niet sociaal onleefbaar wordt. Meer concreet dringen onder andere de volgende maatregelen zich op: het opstarten van een nieuwe gewestplanwijziging waarin Doel en omgeving niet langer havengebied is en waarbij het dorp bij voorkeur een groter woongebied krijgt dan op het oude gewestplan; het aanpakken van de leegstand waarbij vermeden moet worden om alleen sociaal zwakkere groepen aan te trekken; op termijn een actieve herbevolkingspolitiek aangezien

een groot deel van de huidige bevolking sowieso zal vertrekken; het garanderen van de huidige voorwaarden van het sociaal begeleidingsplan waarbij de vertrekkers niet het slachtoffer mogen worden van het herzien van de beslissing met betrekking tot Doel; steunmaatregelen voor de blijvers om noodzakelijke investeringen te doen aan hun huizen en eventuele overbruggingskredieten voor de bestaande voorzieningen’.

De studie stelt met andere woorden dat als men Doel wenst te behouden, het opnieuw woongebied moet worden. Dat woongebied moet bij voorkeur groter zijn dan het huidige. Bovendien moet niet alleen aan de vertrekkers, maar ook aan de blijvers een sociaal begeleidingsplan worden aangeboden.

Nochtans stelt de Vlaamse regering in haar besluit van 19 mei dat de beslissing over de gewestplanwijziging wordt gehandhaafd en zal worden uitgevoerd. Doel wordt dus onherroepelijk havengebied, geen woongebied. Er komt geen zekerheid voor de blijvers, of misschien de zekerheid dat ze op termijn geen zekerheid zullen hebben. Ik betreur dat de parlementsleden de leefbaarheidsstudie over Doel pas gisteren hebben ontvangen. Bovendien constateer ik dat met de conclusies of aanbevelingen geen of weinig rekening werd gehouden. Dat is misschien de reden waarom we de studie pas gisteren ontvingen.

Ik wil ook eventjes stilstaan bij de dokken. Over het Saeftingedok lezen we in de persmededeling van de regering van 19 mei: ‘Aan de Antwerpse haven wordt, gelet op het belang ervan voor de Vlaamse economie en werkgelegenheid, de garantie geboden dat, indien de behoefte daartoe duidelijk wordt aangeduid, een tweede containerdok kan worden gebouwd dat noodzakelijkerwijze op het grondgebied van het dorp Doel moet komen.’

De verklaring van de minister-president op 24 mei in de plenaire vergadering was iets genuanceerder, alhoewel hij in de wandelgangen aan de FET de eerste verklaring bevestigde. De inwoners van Doel krijgen hierdoor de indruk dat ze op duidelijkheid moeten wachten tot na de gemeenteraadsverkiezingen.

Mijnheer de minister, graag kreeg ik over een ander dok wat meer duidelijkheid van de Vlaamse regering. Ik heb het over het Doeldok. In de persmededeling van Agalev van 19 mei lees ik letterlijk: ‘Het Doeldok wordt gevuld’. Ik heb de regeringsbeslissing gisteren nogmaals gelezen. Ik heb aan diverse collega’s, onder wie ook leden van de meerderheid, en bij verschillende instanties in-

De Meyer

formatie gevraagd. Ik kan echter niet tot dezelfde conclusie komen als Agalev. Ik zou graag het standpunt van de regering kennen. Is het juist of fout dat het Doeldok wordt gevuld? Het Doeldok werd ruim twintig jaar geleden aangelegd en heeft de gemeenschap vele miljarden gekost. Het dok werd echter nooit gebruikt zoals werd voorzien.

Indien het Doeldok niet wordt gevuld, op welke wijze zal het grondverzet voor het Deurganckdok dan worden gerealiseerd? Worden MIDA 1, en later MIDA 2, en de omgeving van Doel deze keer wel opgespoten? Zo ja, wanneer zal dat gebeuren? Wat is de relatie met een kwaliteitsvolle leefbaarheid van de dorpskern van Doel?

Ik wil ook even stilstaan bij het zogenaamde woonrecht. Het sociaal begeleidingsplan wordt uitgevoerd tot uiterlijk 31 december 2003. Vanaf 2004 start de Vlaamse regering met de procedure voor de gedwongen onteigening van alle inwoners die geen gebruik hebben gemaakt van dat sociaal begeleidingsplan. Heel het dorp zal worden opgekocht, maar misschien zal het nog blijven bestaan tot in 2007, misschien tot in 2010 of misschien nog langer.

Volgens de leefbaarheidsstudie is de basisvoorwaarde om Doel leefbaar te houden het wegnemen van de onzekerheid. Na de beslissing van de Vlaamse regering van 19 mei hebben opnieuw een aantal gezinnen, die hadden gehoopt om in Doel te kunnen blijven wonen, definitief beslist om het dorp te verlaten.

Mijnheer de minister, ik vraag me af wat de volgende zin in de regeringsbeslissing betekent: '... de stedenbouwkundige voorschriften in de lopende tweede gewestplanwijziging aan te passen en aan te vullen zodat kan worden geanticipeerd op de gefaseerde ontwikkeling van het havengebied binnen het Linkerscheldeoevergebied en waardoor instandhoudingswerken en restauratiewerken aan de gebouwen in de dorpskern van Doel mogelijk worden, in zoverre dit geen juridische problemen schept.'

Mogen woningen opnieuw worden uitgebreid met bijvoorbeeld een slaapkamer, een badkamer, een garage of een veranda? Worden deze uitbreidingswerken bij onteigening vergoed? Wie zal na de onteigening de woningen overnemen en beheren volgens het principe van de goede huisvader? Welke zijn de criteria om hier een woning te betrekken? Wat zal er gebeuren met de leegstand?

Welke ervaringen heeft men tot nu toe met de ont-eigende woningen die het Vlaams Gewest verhuurt? Wat is de woonkwaliteit van deze woningen? Welke bevolkingsgroepen hoopt men hiermee te bereiken? Sommigen hebben hier het beeld gebruikt van sterfhuis. Men had het over uitstervingsscenario en verrottingsstrategie. We moeten inderdaad voorzichtig zijn of we krijgen te maken met een spookdorp.

Mijnheer de minister, tot gisteren was er geen overleg gepleegd over deze regeringsbeslissing met het gemeentebestuur van Beveren, noch met de intercommunale Land van Waas, noch met de Maatschappij voor Grond en Industrialisatie van de Linkeroever. Tot nu toe hebben de betrokkenen zich gebaseerd op de berichten in de media, nochtans dragen ze een grote verantwoordelijkheid in de implementatie van deze beslissing. Zou het geen vorm van zorgvuldig bestuur kunnen zijn om deze besturen rechtstreeks en correct te informeren over de genomen beslissingen? Enig overleg zou toch op zijn plaats zijn.

Ten slotte moet me nog één zaak van het hart. In de leefbaarheidsstudie concludeert men zeer terecht: 'Geen enkele beslissing met betrekking tot het voortbestaan van Doel mag ten koste gaan van de leefbaarheids garanties die de andere woonkernen op Linkeroever, Kieldrecht, Verrebroek, Kallo, Prosperpolder, dankzij de principes van het strategisch plan en het ontwerp tweede gewestplanwijziging genieten.'

Ik betreur dat het havenbedrijf in zijn bezwaarschrift bij het ontwerp van de tweede gewestplanwijziging de ruime maar noodzakelijke buffering ter hoogte van Kieldrecht opnieuw in vraag stelt. Dit vind ik op zijn minst – om het eufemistisch te formuleren – onvoorzichtig, ja zelfs dwaas. Elke toegeving op dit vlak zal ik met alle democratische middelen bestrijden.

Ik heb nog een vraag voor de twee aanwezige ministers. Wat zijn de consequenties van de schorsing van de bouwvergunning voor het Deurganckdok? Hoe reageert de Vlaamse regering daarop?

Mijn betoog is een vraag, zelfs een smeekbede, om duidelijkheid voor de inwoners van Doel. Geef hen alstublieft zekerheid, geef hen een eerlijk en correct antwoord. Geef hen zekerheid over het Saeftingedok, over het Doeldok, over het woonrecht in Doel, over de leefbaarheid of onleefbaarheid op termijn. Pleeg overleg met de betrokken besturen. Zorg ervoor dat de andere polderdorpen niet de

De Meyer

prooi van dezelfde onzekerheid worden. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Van Aperen heeft het woord.

De heer Jul Van Aperen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, op 19 mei nam de Vlaamse regering een beslissing over de uitbreiding van het havengebied op Linkeroever. Hierbij werd duidelijk rekening gehouden met enerzijds het regeerakkoord van juli 1999 en anderzijds met de leefbaarheidsstudie.

De VLD-fractie kan zich volledig scharen achter deze beslissing. We zijn steeds voorstander geweest van een evenwicht tussen de economische aspecten en de toekomst van het Antwerpse havengebied, de menselijke aspecten en de ecologische noden van de regio.

Deze beslissing bevat een aantal belangrijke punten. Ten eerste wordt het sociaal begeleidingsplan verder uitgevoerd. Het wordt zelfs uitgebreid met een woonrecht dat van kracht blijft tot de Vlaamse regering de bouwvergunning voor een tweede containerdok goedkeurt. Afhankelijk van de bron die men hanteert, zou dit pas in 2007, in 2010 of zelfs nog later gebeuren. Tijdens deze periode zal het mogelijk zijn om renovatie- en instandhoudingswerken uit te voeren. De Vlaamse regering wil immers een kwalitatief woonrecht garanderen. De leefbaarheidsstudie bevat hiervoor voldoende elementen.

Ten tweede, zal het havenbedrijf de noodzaak van het tweede containerdok ook effectief moeten bewijzen.

Ten derde zal een werkgroep het strategisch plan van de haven op de rechter- en de linkeroever van de Schelde evalueren en bijsturen.

Ten vierde blijven de harde principes van de grenzen van het strategisch plan-Linkeroever gehandhaafd. Dit plan biedt andere woonkernen, zoals Kieldrecht, Kallo, Verrebroek en andere de nodige garanties.

Ondertussen zal de tijd raad brengen. De evolutie in de containertrafik zal beslissend zijn voor alle verdere ontwikkelingen van de Antwerpse haven en van de Linkeroever in het bijzonder. Er is nu tijd om te zoeken naar eventuele alternatieven voor de inplanting van een tweede containerdok.

Men zal hierbij rekening moeten houden met alle mogelijke nautische aspecten.

Het is vrij logisch dat deze beslissing niet de volledige goedkeuring van alle betrokkenen kan wegdragen. Beslissingen over infrastructuurwerken maken altijd een aantal mensen ongelukkig. We moeten echter in alle eerlijkheid durven toegeven dat het bereikte akkoord momenteel het enige mogelijke akkoord was dat een evenwicht kon garanderen tussen de belangen van de inwoners van Doel en de belangen van de Antwerpse havengemeenschap. Ons inziens biedt dit akkoord iedereen een toekomstperspectief. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : We gaan erop vooruit in Vlaanderen. Het Vlaams Blok vraagt een actualiteitsdebat en krijgt het nog ook. Bovendien is de Raad van State zo vriendelijk geweest om net voor dit actualiteitsdebat een arrest te vellen in deze materie.

We bevinden ons momenteel in een nieuwe, aangepaste situatie. Het arrest van de Raad van State schorst immers de bouwwerken van het Deurganckdok. Ik ben benieuwd wat de houding van de Vlaamse regering tegenover dit nieuwe probleem is. Ik zou het standpunt van de regering namelijk graag toetsen aan de standpunten van de verschillende individuele regeringspartijen.

Er is waarschijnlijk nog een arrest van de Raad van State op komst. Als we het advies van de auditeur van enige weken geleden mogen geloven, zal de eerste gewestplanwijziging eventueel ook worden geschorst. Dit is allemaal het gevolg van de onnavolgbare snelheid van de vorige regering, die een pad in de korf van de huidige regering heeft gelegd. Deze nieuwe situatie biedt ons misschien de tijd en de mogelijkheid om ons over de toekomst van Doel te bezinnen.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer de voorzitter, zou het kunnen dat dit een speech van vorige week is ?

De heer Frans Wymeersch : Neen, mijnheer de minister, en ik hoop dat u niet het antwoord van vorige week zult geven.

Laat ons vooral niet vergeten dat heel deze situatie het gevolg is van een beslissing van een SP-CVP-regering over het verdwijnen van Doel. De beslis-

Wymeersch

sing dateert van januari 1998. Er ging een geheim akkoord tussen Antwerpse parlementsleden en Wase parlementsleden aan vooraf, met de schuldlige medewerking van het Beverse gemeentebestuur dat homogeen CVP is. De Wase parlementsleden behoorden hoofdzakelijk tot het federale niveau en zijn hun boekje te buiten gegaan. Op het terrein werden zij geholpen door de intercommunale van het Land van Waas, die eveneens een duidelijke CVP-stempel draagt. Als ik goed ben ingelicht, mijnheer De Meyer, zit u daar in de raad van bestuur en in het directiecomité.

De discussie ten gronde gaat over een keuze die men in Beveren niet wilde maken, namelijk de keuze tussen het profijt van de haven en het welzijn van de Doelse bevolking. Men heeft de hete aardappel altijd voor zich uitgeschoven, zijn paraplu opgezet en alle schuld op de toenmalige Vlaamse regering, met de eigen CVP erin, gestoken.

Vlak voor de verkiezingen van 13 juni 1999 zou het plotseling beter gaan. De toekomst was groen en de toekomst is groen. We stellen vandaag trouwens vast dat de toekomst is begonnen, omdat de partij die voor de verkiezingen uitpakte met de slogan 'De toekomst is groen', voor de nakende gemeenteraadsverkiezingen uitpakt met de slogan 'De toekomst is begonnen.' We weten wat dat betekent. Zonder het arrest van de Raad van State zouden de bulldozers die nu slechts tot morgen mogen rijden, ook daarna nog over de Waaslandse polder razen, en zelfs gronden innemen zonder dat de ontginingsprocedure volledig is doorlopen.

Wij stellen ons daar vragen bij. Wij vragen ons bijvoorbeeld af waarom alles zo snel moest gebeuren en waarom er, ter voorbereiding van deze ontwikkeling, nooit een echte studie over de menselijke noden in dit gebied is uitgevoerd. Wij vragen ons af waarom echte alternatieven nooit grondig zijn onderzocht en waarom er heel wat rapporten zijn gepubliceerd die onzorgvuldigheden bevatten. Wat steekt er achter het feit dat alle lokale, regionale en federale machthebbers met daarachter het kapitaal, zomaar aan hetzelfde zeel hebben getrokken. Wat zit er achter bepaalde manipulaties? Wat zit er achter de intriges die wij op het terrein meemaken? Wat steekt er achter de druk die op de bevolking wordt uitgeoefend? Waarom is het tot op heden nog niet mogelijk gebleken om aan de ene kant de ecologie en aan de andere kant de economie met elkaar en met de factor mens te verzoenen? Volgens ons was dit laatste mogelijk.

Het is zelfs nog steeds mogelijk, maar het is nog niet gebeurd. Het zou trouwens niet slecht zijn dat dit parlement zich hierover grondig bezint in de toekomst en dat het voorbereidingsstadium van deze ontwikkeling eens grondig wordt ontleed.

De regering heeft haar beslissing over Doel genomen. Voor sommigen was dit een voorspelbare beslissing. Voor de Doelenaars kwam ze echter als een donderslag bij heldere hemel. Gedurende bijna een jaar, van bij de vorming van de huidige Vlaamse regering tot nu, heeft men de inwoners van het Scheldedorp in onzekerheid laten leven. De genomen beslissing zal daar niets aan veranderen. De onzekerheid blijft.

Tijdens de verkiezingscampagne voor 13 juni 1999 werd het opdoeken van Doel door Agalev, VU&ID en het Vlaams Blok gehekelde. De kaarten werden door de verkiezingen grondig geschud en zowel Agalev als VU&ID kregen de kans zich in de nieuwe Vlaamse regering te bewijzen. Het liep echter reeds bij de start van de nieuwe regering fout. Het herbestuderen van de leefbaarheid van Doel was slechts een zeer mager gevolg van de gemaakte verkiezingsbeloften. Het Vlaams Blok waarschuwde er reeds vorig jaar voor dat de nieuwe leefbaarheidsstudie een uitstelstrategie inhield omdat men binnen de Vlaamse regering geen gezamenlijk standpunt kon bereiken. Opnieuw werd Doel voor een lange periode in de onzekerheid geduwd. Het was de vraag of deze periode niet fataal zou zijn voor de Doelenaars.

De resultaten van de leefbaarheidsstudie waren echter verrassend positief. De studie toonde aan dat Doel nog steeds een toekomst had. Dat was blijkbaar een probleem voor de Vlaamse regering. De resultaten lekten uit in de media, maar werden door de regeringsleden amper toegelicht. Meer nog, we hebben pas gisteren de leefbaarheidsstudie ontvangen. De resultaten werden dus niet op het juiste moment aan het Vlaams Parlement voorgelegd.

Men kon met de ellebogen aanvoelen dat de regering een probleem had. Ik zal niet in extenso herhalen wat de heer De Meyer heeft gezegd. In de conclusies van de leefbaarheidsstudie staat dat er milieutechnisch weinig – en zeker geen onoverkomelijke – problemen zijn. Indien die er al zijn, situeren ze zich op het sociaal-economische vlak.

In de studie staat: 'Uit de bevraging bleek dat de havenactiviteiten zelf en de daarmee gepaard gaande milieuhinder slechts in beperkte mate een rol spelen bij de beslissing om te vertrekken. Het is

Wymeersch

vooral de onzekerheid over de toekomst van Doel die deze beslissing in de hand werkt. Door Doel opeenvolgend onleefbaar, leefbaar, via het gewestplan van 1978, terug onleefbaar, door de studie van Technum en de beslissing van de regering van januari 1998, misschien weer leefbaar, middels de regeringsverklaring van 1999 en een nieuwe leefbaarheidsstudie, te verklaren, is Doel als het ware politiek onleefbaar gemaakt'.

Dit is een zeer belangrijke conclusie van deze studie. Het is vooral de politieke verantwoordelijkheid dat Doel onleefbaar zou zijn en onleefbaar zou worden.

In de conclusies staat ook : 'Aangezien het onderzoek heeft uitgewezen dat in de verschillende scenario's geen echte milieutechnische bedreiging is van de leefbaarheid van Doel, hangt alles af van de sociale leefbaarheid. Ons inziens kan Doel op sociaal-economisch vlak leefbaar zijn en blijven. Echter, zoals reeds meerdere malen aangehaald in dit rapport, is de sociale leefbaarheid een proces, geen toestand. Verschillende elementen en initiatieven kunnen dit proces beïnvloeden en versnellen of vertragen. Het is dus wederom niet een alles-of-nietsvraag. Naar het behouden en/of herstellen van de sociale leefbaarheid in Doel betekent dit dat er binnen de budgettaire ruimtes prioriteiten moeten worden opgesteld en, gekoppeld aan deze prioriteiten, initiatieven moeten worden ontwikkeld'.

In de leefbaarheidsstudie staan een aantal aanbevelingen in verband met de milieutechnische leefbaarheid – waar ik niet verder op inga – en adviezen om de sociaal-economische leefbaarheid te bewaren en te herstellen. We kunnen ons daar volledig achter scharen. Er staat dat de vertrekkers de garantie moeten krijgen dat het sociaal begeleidingsplan verder wordt uitgevoerd. Bij de blijvers moet zo snel mogelijk de onzekerheid worden weggenomen. Men moet een duidelijke uitspraak doen over het voortbestaan van het dorp en er moeten nieuwe modaliteiten bekend worden gemaakt. De huidige problemen in verband met de leegstand moeten snel worden aangepakt. Er moet een dorpsopbouwwerker worden geïnstalleerd. Daarnaast moet een prioriteitenplan worden opgesteld voor en samen met de dorpsbewoners. Ook moet een nieuwe gewestplanwijziging worden opgestart waarin Doel en omgeving niet langer havengebied is. Bij voorkeur krijgt het dorp hierbij een groter woongebied dan op het oude gewestplan van 1978 werd bepaald.

Dit zijn de aanbevelingen van de leefbaarheidsstudie, die gedurende geruime tijd verborgen werd gehouden voor het Vlaams Parlement. Uitgerekend gisteren, bij de voorbereiding van het actualiteitsdebat, kregen we ze op de tafel. De Vlaamse regering heeft de resultaten van de leefbaarheidsstudie echter blijkbaar naast zich neergelegd. Het verdict is gevallen. Tot 2003 kunnen de Doelenaars in hun dorp blijven wonen. Vanaf 2004 zullen er in Doel gedwongen onteigeningen plaatsvinden.

Verschillende leden van deze regering – vooral mensen van Agalev – hebben krampachtig geprobeerd om deze beslissing uit te leggen als een toegeving aan de Doelenaars. In feite wordt er geen enkele toegeving gedaan. Voor een aantal mensen zal het woonrecht een voordeel zijn, want zo kunnen ze een aantal jaren langer in Doel blijven wonen. Maar van enige investering om Doel leefbaar te maken – laat staan : leefbaar te houden – is er op dit ogenblik absoluut geen sprake.

De leefbaarheidsstudie toont aan dat een flink deel van de bevolking er wenst te blijven, maar daar wordt geen rekening mee gehouden. Door de schuld van de vorige en de huidige Vlaamse regeringen is Doel hetzelfde lot beschoren als Oosterweel, Wilmarsdonk, Oorderen en Lillo op de rechteroever. Het lot van de blijvers hangt af van de Vlaamse regering. Ondanks de mooie woorden van sommige politici is het voor hen allemaal erg tragisch. De principes van Agalev, de Volksunie en sommige VLD'ers die het goed menen en de leefbaarheid van Doel en omgeving willen verzoenen met de haven, worden omwille van de regeringsdeelname overboord gegooid. Met de aanvaarding van het Doelakkoord van de Vlaamse regering hebben Agalev en VU&ID bedrog gepleegd tegenover de partijachterban en hun kiezers. Deze partijen proberen met de verkoop van luchtkastelen zo weinig mogelijk kiezers te verliezen. Dat geldt in het bijzonder voor de partij aan mijn linkerkant. In een klap worden de vroegere standpunten over de leefbaarheid van Doel overboord gegooid.

Doel heeft dringend nood aan maatregelen om het dorp leefbaar te houden, maar Agalev verkoopt alleen maar gebakken lucht. Geen enkele van haar verkiezingsbeloften om Doel leefbaar te houden heeft ze in de Vlaamse regering kunnen waarmaken. Ik stel vast dat over de begeleidende maatregelen in verband met het Deurganckdok niet meer wordt gesproken. Voor de verkiezingen van 13 juni 1999 stelde Agalev dat de leefbaarheid van Doel vereiste dat de eerste fase van de aanleg van het Deurganckdok gedeeltelijk plaats moet maken voor een groene buffer. Jarenlang heeft ze daar een

Wymeersch

strijdpunt van gemaakt : containerterminal ja, maar met begeleidende maatregelen.

Over die maatregelen durft men blijkbaar niet meer te spreken. De Vlaamse regering heeft het voorbije jaar niets ondernomen voor de leefbaarheid van Doel. Zelfs de resultaten van de leefbaarheidsstudie worden terzijde geschoven. De voorbije maanden is niets ondernomen om de tekortkomingen in het sociaal begeleidingsplan weg te werken.

Tijdens een tv-debat gaf minister Vogels toe dat de Vlaamse regering Doel een tijdje in de koelkast had gestopt. Men heeft tijd zat om deel te nemen aan tv-spelletjes. Om zich daadwerkelijk in te zetten voor een dossier met hoge symboolwaarde was er blijkbaar geen tijd. Het woonrecht dat de Doelenaars de mogelijkheid geeft om na 2003 in Doel te blijven wonen, is niet meer dan een doekje voor het bloeden. Het geeft Agalev de gelegenheid om te beweren dat ze Doel alsnog zullen redden. Dat woonrecht impliceert wel dat men na 2003 tot gedwongen onteigeningen zal overgaan, en dat er aan het einde van de rit geen sociaal begeleidingsplan meer zal zijn. Anders gesteld : kiezen voor het woonrecht zou ernstige financiële gevolgen kunnen hebben. De onteigeningsvergoedingen zullen te laag zijn om na gedwongen uitzetting een nieuw bestaan op te bouwen. Naast deze financiële onrechtvaardigheid blijven Doelenaars die voor het woonrecht kiezen in onzekerheid leven. Een onteigend dorp zal ten behoeve van eender welk project gemakkelijk van de kaart worden geveegd, met medeplichtigheid van Agalev en VU&ID.

Enkele maanden geleden zijn een aantal zeer goed menenden opgestapt om het behoud van Doel te vragen. Daaronder waren heel wat parlementsleden. Velen komen uit de betrokken streek. Ze stapten op van Verrebroek naar de dorpskern van Doel. Dat is misschien maar een detail, maar het is wel een sprekend voorbeeld. Ik herkende daar de heren Stassen en Malcorps, federaal collega Simone Leen en misschien nog een aantal andere collega's van Agalev. Ook de heer De Cock, de heer De Meyer en enkele collega's van onze fractie waren aanwezig. Typisch is echter dat één Agalev-lid uit dit Vlaams parlement zich nogal laatdunkend uitliet over diegenen die een hele namiddag door ijskoud weer en striemende wind van Verrebroek naar Doel stapten voor het behoud van hun dorp. Als een kleine Napoleon schouwde hij zijn troepen en zei : 'Wat een zootje !'. Volgens mij stapte toen

net de heer Malcorps voorbij, maar dat kan ik niet helemaal bevestigen.

Dat misprijzen voor de eigen achterban was op dat moment reeds duidelijk en heeft zich vertaald in de beslissing tot regeringsdeelname. Indien de ministers en de partijbureau's van Agalev en VU&ID consequent zouden zijn of het waren geweest, dan hadden ze op het ogenblik van de regeringsbeslissing, ontslag genomen uit deze Vlaamse regering. Een dergelijk compromis, dat de bestaansreden van de partij aantast, moet toch meer dan voldoende zijn om deze regering te verlaten.

VU&ID heeft haar grenzen natuurlijk al lang verlegd. Ze heeft een compromis gesloten over haar eigen bestaansreden in 1977 rond het Egmontpact. Over elk compromis dat erbij komt en dat niet wezenlijk is voor haar programma, struikelt ze dus niet meer. In die zin kan men haar misschien nog verontschuldigen, maar dat Agalev een compromis heeft gesloten over haar eigen partijprogramma, over haar verkiezingsbelofte en over de synthese van het zijn van de eigen partij, betekent het begin van het einde. Niet de toekomst, maar het einde is begonnen.

Het sociaal begeleidingsplan had in alle mogelijke omstandigheden reeds een voldongen feit moeten zijn, zodat er voor de vertrekkers geen reden was om zich te verzetten tegen de blijvers. Zowel de vorige regering, als de huidige heeft de Doelenaars bewust of onbewust tegen elkaar uitgespeeld en doet dit nog steeds. Ondanks de mooie woorden van sommige regeringsverantwoordelijken en de luchtkastelen van de groenen blijven de Doelenaars, die niet wensen te vertrekken, in het ongewisse. Vaak rijst de vraag hoe het leven zal zijn als de helft van dorp is leeggelopen. Men vraagt zich af of men niet beter kan vertrekken voor de onteigeningsvergoeding niets meer voorstelt of het sociaal begeleidingsplan wordt stopgezet. Wellicht speculeert Agalev hierop, zodat zij binnen enkele jaren als Pontius Pilatus de handen kan wassen in onschuld.

De Vlaamse regering heeft andermaal een onmenselijke beslissing genomen. De onzekerheid blijft aanslepen. En van enig groen en menselijk beleid is in deze Vlaamse regering niets te merken.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik heb aandachtig geluisterd naar de heer Wymeersch, maar als ik hem, evenals de heren Dewinter en Penris, hoor praten over de belangen van de Antwerpse haven, dan

Denys

blijkt dat er binnen het Vlaams Blok geen compromis bestaat, maar wel twee tegenstrijdige standpunten.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Denys, ten eerste vertolk ik hier het standpunt van mijn fractie. Ten tweede moet u mij mijn discours volledig laten afmaken. Ten derde moet ik u toch bevestigen dat ik nu hetzelfde zeg als twee of drie jaar geleden.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Maar hebt u de heren Penris en Dewinter in de commissie Openbare Werken al horen praten over de uitbreiding van de Antwerpse haven ? Hun woorden staan lijnrecht tegenover de uwe !

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Denys, wat ik nu zeg is het standpunt van mijn fractie.

De heer André Denys : Het is uw standpunt, maar niet dat van uw fractie.

De heer Frans Wymeersch : Dit standpunt wordt volledig gesteund door de 22 fractieleden, het partijbestuur en de partijraad van het Vlaams Blok. De heer Penris mag hier perfect voor mij op de tribune komen spreken : daarmee heb ik helemaal geen probleem. Zijn betoog zal in niets verschillen van het mijne.

De heer André Denys : U bent ongeloofwaardig.

De heer Frans Wymeersch : Dat moet u net zeggen. Het is natuurlijk zeer pijnlijk dat we uitgerekend in dit dossier, dat is uitgegroeid tot meer dan een dossier over Linkeroever en Doel, dat een symbool-dossier is geworden met een nationale dimensie, de enige oppositie zijn. Dat doet verschrikkelijk pijn, mijnheer Denys, niet alleen in Beveren en het Waasland, maar in heel Vlaanderen. Dat is de reden waarom u zich in allerlei mogelijke bochten wringt !

De heer André Denys : Neen, ik vind dit nieuwe voorstel met betrekking tot onteigening een zeer goed voorstel. Ik heb persoonlijke ervaring met een dergelijke dossier. Ik heb jarenlang langs een gewestweg gewoond.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Denys, ik stel vast dat de VLD één spreker afvaardigt in dit debat, die hier gedurende vijf minuten niets is komen zeggen. Als u het toch zo goed meent met de regeringsbeslissing, kom het hier dan uitleggen ! Maar de VLD zwijgt in alle talen omdat deze partij en haar fractie ook met een duidelijk schisma kampen terzake.

De heer André Denys : Bij ons bestaat daar eenstemmigheid over. Ik heb jarenlang langs een gewestweg gewoond. Sinds de jaren zestig kondigde men aan dat die weg zou worden verbreed. Een aantal huizen werden onteigend, een groot aantal niet. De waarde van die huizen werd op de duur nihil. Niemand wist nog waar hij aan toe was. Ik vind het goed dat men in dit dossier, hoewel men nog onzeker is over de invulling, ondertussen voor de mensen een aantal bewarende maatregelen neemt. Deze onteigeningsprocedure is veel beter voor de mensen en neemt de onzekerheid weg.

De heer Frans Wymeersch : U zult het antwoord van de bewoners en de betrokkenen op tijd en stond vernemen. Ik beloof u dat het aan duidelijkheid niets te wensen zal overlaten.

De heer Ludo Sannen : Dat is demagogie.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Sannen, over demagogie zou u beter zwijgen. In de regering hebt u mee de beslissing genomen, waarna u een of andere figuur uit de streek als een paljas voor de verzamelde camera's hebt laten opdraven om te beweren dat Agalev Doel heeft gered en alle mogelijke kansen openlaat voor het voortbestaan van de polders en de open ruimte. Dat noem ik demagogie. Meer nog, dat is volksverlakerij.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Wymeersch, het stoort u blijkbaar dat de bulldozers nog niet in Doel zijn. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik wil de heer Wymeersch onderbreken om aan te tonen dat het Vlaams Blok terzake niet consequent is. Ik zie hier dat de heer Penris van het Vlaams Blok een actuele vraag heeft ingediend. Hij vraagt aan de minister van Ruimtelijke Ordening het volgende in verband met de schorsing van de bouwvergunning door de Raad van State : 'Welke concrete stappen onderneemt de minister om de werken aan het Deurganckdok, waarover een politieke consensus bestaat, zo spoedig mogelijk te doen hervatten ?' De ondertoon

Denys

van deze vraag wijst op een andere visie dan die van de heer Wymeersch.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Denys, ik ben mijn betoog begonnen met precies dezelfde vraag. Misschien zat u toen nog te slapen, gezien het vroege uur waarop deze parlementaire vergadering begint. Ofwel luistert u niet goed.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Ikzelf en de heer Penris hebben als leden van de raad van bestuur van de haven steeds gepleit vóór het Deurganckdok. Dat kan niet gezegd worden van de twee Agalev-leden van diezelfde raad. We hebben in overleg met onze Waalse collega's gepleit vóór het Deurganckdok, mits een aantal beperkingen inzake MIDA 1 en MIDA 2. Als MIDA 1 en MIDA 2 anders waren aangelegd dan nu het geval is, was de leefbaarheid van Doel een feit. Wij waren de enigen die in de raad van bestuur van de Antwerpse haven tegen deze twee bedreigingen voor het Doeldorp stemden.

Dat is de realiteit. Als één partij goed geplaatst is om te vragen wat het zal worden met het Deurganckdok, dan is dat het Vlaams Blok. Ik ben zeer benieuwd wat de Agalev-fractie en de Agalev-ministers in de Vlaamse regering te vertellen zullen hebben over het Deurganckdok en over het initiatief dat minister Van Mechelen terzake zal moeten nemen. Hij zal de procedure opnieuw moeten opstarten. Dan zullen we zien in hoeverre Agalev en co hun stoer en triomfantelijk woordgebruik van vanmorgen zullen omzetten in regeringsdaden.

Het Vlaams Blok zit hier als oppositiepartij om de regeringsbeslissingen nauwlettend op te volgen en te bevragen. Als er inconsequenties zijn tussen het programma van een partij en haar regeringsbeslissingen, dan is het aan de oppositie om de vragen te stellen die de bevolking zich stelt.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Het regeerakkoord is duidelijk. De beslissing over de containerterminal Deurganckdok wordt bevestigd en uitgevoerd. Het regeerakkoord werd goedgekeurd met een meerderheid van 95 percent op het Agalevcongres. We zullen dus meewerken aan de bouw van het Deurganckdok.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Dat is duidelijk, maar zeg dan niet tegen de mensen dat u Doel nog zult redden. De vorige en de huidige regering hebben Doel als onleefbaar bestempeld en ook onleefbaar gemaakt. Het is die stelling die u op het terrein zult uitvoeren.

Het woonrecht leidt tot financiële onzekerheid. Men verplicht de bevolking om te kiezen tussen het sociaal begeleidingsplan en het woonrecht. Wat gebeurt er als het na twee jaar woonrecht afgelopen is en men de overgebleven bevolking wenst weg te jagen ? Wie zal er instaan voor de begeleiding van de Doelenaars die in luchtkastelen hebben gelooft ? Wie zal het verschil met het sociaal begeleidingsplan betalen ?

Deze regering geeft blijk van onbekwaamheid en onsamenhangendheid. Anders had men nooit de onrechtvaardigheid dat men verplicht moet kiezen tussen woonrecht en sociaal begeleidingsplan, toegestaan. Voor het Vlaams Blok moet het sociaal begeleidingsplan blijven doorlopen, ook na 2003, dit om te vermijden dat de bevolking zowel emotioneel als financieel aan het kortste eind trekt. Het woonrecht moet worden aangevuld met garanties voor de leefbaarheid en de basisvoorzieningen.

Er moet echter meer gebeuren. Het is een schande dat minister Vogels in De Zevende Dag toegaf dat er nog niets is gedaan aan de knelpunten van het sociaal begeleidingsplan, die nochtans reeds meer dan een jaar geleden werden gemeld door de voorzitter van de stuurgroep en de sociaal bemiddelaar. Het Vlaams Blok eist dat de onrechtvaardigheden in het sociaal begeleidingsplan snel weggewerkt worden. We vragen dat ook contact wordt opgenomen met de stuurgroep in Doel om alle knelpunten, onrechtvaardigheden en tekortkomingen te overlopen. We dienen eveneens vast te stellen dat het sociaal begeleidingsplan ook na 2003 door moet blijven lopen voor diegenen die gedurende enkele jaren of langer kiezen voor het woonrecht.

Aan het begin van de 21ste eeuw heeft de Vlaamse regering een onmenselijke beslissing genomen. Deze regering heeft geen enkel groen karakter als het erom gaat het behoud van een dorp te verzoenen met de aanwezigheid van een haven. Voor het Vlaams Blok moet Doel volwaardig behouden blijven als een leefbare dorpsgemeenschap met een evenwichtig samengestelde bevolking. Zo is het de voorbije tien jaar ook geweest.

Wymeersch

Behoud van een leefbaar Doel houdt in dat er geen gedwongen onteigeningen komen en dat er enkel een sociaal begeleidingsplan komt voor degenen die het wegens de politiek van de voorbije jaren niet meer zien zitten. Er moet ook een herbevolkingspolitiek worden gevoerd. Het dorpscentrum moet aantrekkelijk worden gemaakt. Er moeten nieuwe investeringen komen. De polder moet behouden blijven, net als de verbinding met Kioldrecht. In plaats van de huidige onzekerheid moet er zekerheid komen voor jaren, of zelfs voor altijd. De aanbevelingen van de leefbaarheidsstudie moeten volledig worden uitgevoerd.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Wymeersch, uit uw woorden maak ik op dat u tegen de aanleg van het Saeftingedok bent op de geplande plaats boven Doel. Is dat zo ?

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Stassen, Agalev zit in de regering. Het Vlaams Blok zit in de oppositie. U maakt plannen en wilt die uitvoeren. U zit blijkbaar in een ongemakkelijke positie, want u wordt geconfronteerd met plannen waar u niet gelukkig mee bent. Wij kennen die plannen niet. Het gaat hier over het voortbestaan van Doel. Wij zeggen dat een volwaardig leefbaar Doel behouden moet blijven. We mogen het economische belang van de haven van Antwerpen niet ontkennen, en moeten een keuze maken. We moeten de belangen van de economie en die van de mensen met elkaar verzoenen. U hebt al de keuze gemaakt : tegen de mensen van Doel en tegen de mensen in het algemeen. Als wij die keuze moeten maken, zal onze prioriteit bij het belang van de mens liggen.

De heer Ludo Sannen : Betekent dit dat het Vlaams Blok die keuze nog niet heeft gemaakt ? Houdt dit in dat u nu niet stelt dat Doel definitief gered moet worden ? Volgt hieruit dan dat er voor het Vlaams Blok best een bijkomend getijdendok boven de woonkern Doel kan komen ?

De heer Frans Wymeersch : We leven hier in een omgekeerde wereld. Alle regeringspartijen onderwerpen hier één oppositiepartij. Alle regeringspartijen proberen om ons standpunten te doen innemen die ze zelf al hebben ingenomen. Mijnheer Stassen, u staat volledig achter de regeringsbeslissing. Mijnheer Sannen, dat geldt ook voor u. Mijnheer Denys, ook u staat volledig achter de regeringsbeslissing. Ook de CVP staat daar eigenlijk volledig achter.

Kom hier dus niet zeggen dat wij de dorpen en de mensen op de Linkeroever gaan opofferen ! Dat is het, mijnheer Denys en mijnheer Sannen. U weet heel goed dat het verschrikkelijk veel pijn doet dat wij u op politiek, menselijk, en ecologisch vlak voorbijsteken. Dit dossier met een nationale dimensie doet u bijzonder veel pijn en boort uw geloofwaardigheid volledig de grond in. Wij staan nu alleen om de belangen van deze mensen en het algemeen belang te dienen, want u doet dat niet. *(Opmerkingen van de heer Filip Dewinter)*

Mijnheer de voorzitter, ter afronding verwijs ik even naar u. Vorige week waren u en ik getuige van de tocht van het Ros Beiaard in Dendermonde. Blijkbaar had u het moeilijk ; dat konden we ook op de televisie zien, en ik had er begrip voor. Het Ros Beiaard dat in Dendermonde rondtrok, is een stuk van Dendermonde, en een stuk van u. Het is in zekere zin ook een stuk van alle Vlamingen, van heel Vlaanderen. Uit uw reactie, en die van de mensen, kon ik opmaken dat ze godzijdank nog gehecht zijn aan dat stukje eigenheid, en dat ze het willen bewaren.

Dat stukje eigenheid, waarvoor men heeft geleefd en gevochten, kunnen, mogen, en willen we in elk geval de mensen van Doel en van de Wase polder niet ontnemen. Vergeet niet dat de mensen die in deze prachtige open ruimte wonen, door velen bestempeld als een groene long van Vlaanderen, als een vruchtbare tuin van Vlaanderen, als het ware tot aan hun knoesels in de polder staan. We mogen hen niet in de steek laten. We moeten hen garanties geven dat hun open ruimte, hun dorpsgemeenschap, en hun leefgemeenschap inderdaad behouden blijven.

Wij van het Vlaams Blok hebben daarvoor gekozen. We zullen ervoor blijven vechten, op dit moment niet desnoods, maar effectief alleen. Daar mogen de mensen in Doel, en in heel Vlaanderen, en daar mag ook u in het Vlaams Parlement allemaal van overtuigd zijn. Afspraak, ook in dit dossier, op 8 oktober. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de beslissing van de Vlaamse regering van 19 mei zou samengevat kunnen worden als een beslissing die zekerheid biedt, zonder illusies te wekken. Ze biedt zekerheid voor de verdere ontwikkeling van de haven, een zuinig ruimtegebruik, en natuurbehoud. Ze biedt zekerheid voor de bewoners van de dorpsgemeenschappen rondom het havenge-

Voorhamme

bied, en de landbouwersgemeenschap die op een aantal afspraken rekt. Ze verhoogt ook de zekerheid voor de bevolking van Doel.

Inmiddels is gebleken dat het goed is dat die rege­ringsbeslissing toen werd genomen. Ook de manier waarop ze werd genomen bleek de goede te zijn. De regering heeft vandaag een basis waarop ze haar reactie op de uitspraak van de Raad van State kan voorbereiden. We hoeven dus niet opnieuw een ellendige discussie aan te gaan zoals we het de jongste weken hebben meegemaakt.

Het feit dat we voor de zoveelste keer een debat over Doel voeren, is enkel te wijten aan een sfeer­­tje van gewilde misverstanden en wellicht ook van gewild gebrekkige of verkeerde communicatie die door sommigen wordt gehanteerd in dit dossier. Iedereen die met enige kennis van zaken het dossier heeft gevolgd – en er zijn er blijkbaar nogal wat in dit parlement – kan toch wel onderschrijven dat de beslissing die werd genomen, voorspelbaar was. Ze ligt immers volkomen in het verlengde van het regeerakkoord, van de beslissing van de vorige regering, en van het havendecreet dat hier in een volledige consensus is goedgekeurd. De verwondering die telkens naar boven wordt geklopt over de beslissingen in dit dossier, verbaast mij. Het doet me vermoeden dat velen niet erg oprecht zijn in het debat.

De leefbaarheidsstudie waar het allemaal om draait, was een nieuw element in het regeerakkoord, maar bracht niet de vernieuwde kijk op de havenontwikkeling. Het verdient waardering dat de huidige regering een akkoord wist af te sluiten dat in grote mate overnam wat de vorige regering eigenlijk al beslist had. De grote vernieuwing inzake havenbeleid gebeurde echter tijdens de vorige legislatuur. Er zijn toen een aantal cruciale beslissingen genomen. Toen werd al heel wat vastgelegd van wat nu in het regeerakkoord staat, zoals : ‘De Vlaamse regering moet binnen de twee jaar een strategisch plan en een ruimtelijk uitvoeringsplan laten opstellen dat uitgaat van een maximale bescherming van de omliggende woonzones, het behoud en het versterken van ecologische infrastructuur binnen en buiten het havengebied en zuinig ruimtegebruik waardoor de economische expansie van de haven niet langer gelijkstaat aan het innemen van steeds nieuwe open ruimten ten koste van landbouw, natuur of bestaande woongebieden.’ Eigenlijk is dit overgenomen uit het havendecreet.

Deze regering heeft een akkoord gemaakt met een visie die uitgaat van de basis die is gelegd door het

strategisch plan-Linkerscheldeoever. Het ruimtelijk uitvoeringsplan van de Waaslandhaven, zoals dat is vastgelegd door dat strategisch plan-Linkerscheldeoever, is ook een gevolg van beslissingen die de vorige regering heeft genomen. Dat er harde grenzen zijn vastgelegd via dat strategisch plan, dat er een aantal dorpen definitief gevrijwaard zijn en buiten elke bedreiging staan en dat er een aantal natuurgebieden zullen worden ontwikkeld in het kader van die globale havenontwikkeling, heeft te maken met beslissingen die al vroeger werden getroffen. Als deze regering in haar regeerakkoord stelt dat de containerterminal Deurganckdok uitgevoerd wordt, gebeurt dit omdat tijdens de vorige legislatuur daarover niet zo’n onverstandige beslissingen werden genomen. Als er wordt gezegd dat het sociaal begeleidingsplan integraal moet worden uitgevoerd, dan slaat ook dat terug op een vroegere beslissing. En ook de stelling dat de Principes van het strategisch plan de vertrekbasis moeten vormen voor de toekomstige ontwikkeling van de haven, slaat terug op een reeds eerder genomen beslissing. De enige toevoeging is dat een leefbaarheidsstudie moest worden uitgevoerd voor de kern Doel waarbij alle mogelijke problemen in verband met de vrijgekomen specie bij de aanleg van het Deurganckdok moesten worden afgewogen.

Blijkbaar wordt hier regelmatig verkeerd geïnterpreteerd en voortgebouwd op uitlatingen die niets met de werkelijkheid te maken hebben. Daarom acht ik het wenselijk even te verwijzen naar wat in de leefbaarheidsstudie zelf als algemeen besluit is opgenomen. Daarin lezen we dat er op het vlak van de milieutechnische leefbaarheid voor de drie onderzochte scenario’s geen fundamentele problemen zijn. Daarin staat ook dat Doel op sociaal vlak momenteel nog leefbaar is, maar dat de toestand in de komende jaren, ja zelfs maanden, gradueel zal verslechteren waardoor dringende maatregelen vereist zijn. Verder staat er dat de beslissing omtrent Doel niet alleen verbonden is met de leefbaarheid van het dorp zelf, maar ook met de toekomstige ontwikkeling van de Antwerpse haven, en dat het behoud van Doel belangrijke ruimtelijke en economische consequenties heeft voor het havengebied van het Linkerscheldeoevergebied. Daarbij zou het niet zozeer gaan om grondoppervlakte, maar wel om het feit dat Doel strategisch gelegen is, namelijk op de nautisch meest gunstige overblijvende locatie voor de aanleg van een tweede containerdok indien dit nodig mocht zijn, met name het Saeftingedok, en dit zoals vervat in de Principes van het strategisch plan.

Verder lezen we daarin ook : ‘Een gunstig alternatief voor de voorziene locatie van dit Saeftingedok bovenop Doel is eigenlijk niet voorhanden. Het

Voorhamme

dok, zoals ingetekend in Alternatief 2 in deze studie, heeft belangrijke technische en economische nadelen. De discussie met betrekking tot Doel draait dus in feite ook rond de economische noodzaak aan en wenselijkheid van dit tweede dok.' Die discussie draait dus niet rond de best mogelijke plaats van inplanting.

Nog verder in de leefbaarheidsstudie staat : 'Geen enkele beslissing met betrekking tot het voortbestaan van Doel mag ten koste gaan van de leefbaarheids garanties die de andere woonkernen op Linkeroever – Kieldrecht, Verrebroek, Kallo, Prosperpolder, Ouden Doel, enzovoort – dankzij de Principes van het strategisch plan en het ontwerp van tweede gewestplanwijziging genieten.' Eigenlijk ben ik het met deze principes, en dus met deze conclusies volkomen eens.

Ik wil nog enkele randopmerkingen formuleren met betrekking tot deze leefbaarheidsstudie.

Aan de bevolking werden drie alternatieven voorgesteld : er gebeurt niets aan het Deurganckdok ; MIDA 1 en 2 worden aangelegd ; een nieuw dok wordt ingeplant, niet aan de Schelde, maar haaks op het nu te graven Deurganckdok.

In de studie staat uitdrukkelijk dat er een belangrijk ander alternatief is, een alternatief dat echter niet werd onderzocht. Dit is het alternatief dat het Saeftingedok er moet komen, en dit bovenop Doel. De onderzoekers zeggen zelf dat weinig alternatieven voorhanden zijn, maar ook dat het geen zin heeft om aan de bevolking te vragen of het dorp nog leefbaar zou zijn met een dok boven het dorp. Het is wel de moeite waard om dit even te vermelden. In de studie staat trouwens dat het alternatief niet werd onderzocht, wellicht omdat de conclusie evident is.

De heer Jos Stassen : Het wordt wel vermeld in de uitgangspunten van de studie.

De heer Robert Voorhamme : Het wordt inderdaad vermeld in de randvoorwaarden van de studie.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik wens op te merken dat hier een enigszins vals debat wordt gevoerd. Een aantal feiten worden niet vermeld, misschien bij gebrek aan dossierken-

nis, misschien bewust. De tweede mogelijkheid is natuurlijk erger dan de eerste.

De leefbaarheid van Doel kon niet langer worden gegarandeerd vanaf het moment dat de bouw van het Deurganckdok en de opspuitingen van MIDA 1 en MIDA 2 werden toegestaan. MIDA 1 en MIDA 2 houden immers diverse hectares zandopspuitingen in. Die gebieden zullen op termijn uiteraard worden gebruikt voor industriële inplantingen. Die gebieden zijn 8 tot 12 meter hoog en bevinden zich op 200 à 250 meter van de eerste huizen van Doel. Toen men zich niet verzette tegen de zandopspuitingen, wist men dat Doel ten dode was opgeschreven.

Vanaf dat moment wist men dat Doel niet langer leefbaar zou zijn. Het debat dat nu wordt gevoerd over het Saeftingedok is interessant, en misschien zelfs relevant omdat het dok precies aan de overkant van Doel zou komen te liggen. Dat laatste blijkt immers uit studies die enkel in regeringskringen circuleren. De oppositie heeft die studies nog nooit gezien. Ook aan de raad van bestuur van de Haven werden ze nooit getoond !

Men moet durven toegeven dat het lot van Doel werd bezegeld toen werd beslist dat het Deurganckdok met MIDA 1 en MIDA 2 er kwam. Doel zou leefbaar gebleven zijn zonder MIDA 1 en MIDA 2. Dat weet Agalev even goed. Daarom is de hypocrisie van Agalev veel erger dan de wartaal die ze uitkramen over het Saeftingedok ! Ze weten perfect dat het Deurganckdok met MIDA 1 en MIDA 2 de doodsteek was voor Doel. Heren van Agalev, kom nu niet onduidelijk doen over de beslissing die u, via minister Van Mechelen, eerstdaags zult moeten nemen over het Deurganckdok, de evolutie en de regeringsinitiatieven ! De eerlijkheid gebiedt van ook dit eens duidelijk te zeggen. Reageert u hierop maar eens !

De heer Jos Stassen : U bent ook tegen de bouw van het Deurganckdok.

De heer Filip Dewinter : Neen, het Deurganckdok vormt voor ons geen probleem. We zijn tegen de zandophopingen van MIDA 1 en MIDA 2 die hectares grond zullen bestrijken en vlakbij Doel zullen liggen ! De zandophopingen vormen het probleem voor de leefbaarheid van Doel. Als u daarvan niet op de hoogte bent, moet u het dossier dringend opnieuw bekijken.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, ik weet niet of de opmerking aan mij werd gericht. Als dat zo is, dan heeft de heer Dewinter niet goed geluisterd, want ik ben net – op basis van enige dossierkennis – aan het uitleggen waarom minder slogans moeten worden gebruikt in dit debat. In plaats daarvan zouden we meer naar de realiteit op het terrein moeten kijken, want die heeft te maken met de leefbaarheid van Doel. Ik probeer aan te tonen dat toch enige zekerheid wordt geboden aan de mensen die effectief bereid zijn om te lezen wat voorligt in plaats van wartaal te verkopen met een of andere demagogische bedoeling.

De studie van Doel heeft de verdienste dat een aantal metingen werden verricht over de technische leefbaarheid, en dat een sociale bevraging werd gedaan. Wat mijn fractie in de eerste plaats bezighoudt, is de vraag hoe de mensen zich voelen. Het antwoord op die vraag bepaalt immers de toekomst van Doel. En dat werd relatief slecht gemeten. De vraag is niet of Doel al dan niet nog leefbaar is. De vraag is of de leefkwaliteit erop achteruit is gegaan. Dat werd niet echt gemeten. Het gaat natuurlijk om een subjectief gegeven. Uit de milieutechnische gegevens kan men afleiden dat Doel nog leefbaar is maar dat de leefkwaliteit wel dege-lijk achteruitgaat, in welke versie dan ook.

Men kan bovendien niet naast het fenomeen van de bevolkingsevolutie kijken. De bevolking van Doel loopt sinds twee decennia stelselmatig terug. Sommigen beweren dat de oorzaak daarvan bij de politici ligt omdat ze voortdurend onzekerheid hebben gecreëerd. Dus moeten we terug zekerheid creëren en de terugloop zal stoppen ? Daar heb ik bedenkingen bij.

Deze grafiek toont de bevolkingsevolutie van vier dorpen. Kieldrecht en Verrebroek bevinden zich buiten het havengebied, en zullen daar volgens het strategisch plan definitief buiten blijven. Zij zullen ook de nodige buffers behouden. Kieldrecht en Verrebroek hebben in de laatste twee decennia hun bevolking zien toenemen. Als de bevolking toeneemt, betekent dat toch dat de mensen een positief beeld hebben ?

Kallo en Doel daarentegen zien hun bevolking al twee decennia dalen. Het gaat om meer dan de gezegde slechte invloed van de politieke besluiteloosheid ! Kallo ligt temidden van talloze industriële activiteiten. Zelfs al willen we dit dorp via het strategisch plan vrijwaren, dan nog zullen weinigen kiezen voor een dorp omgeven door industrie. Ik voorspel hetzelfde voor Doel. Of men de huizen nu

opknapt of niet, het tij zal niet keren tenzij men kunstmatige injecties geeft. Als men van die realiteit vertrekt, is men echt bekommerd om de mensen.

Die realiteit blijkt uit de cijfers die worden bijgehouden voor de uitvoering van het sociaal begeleidingsplan en de stand van zaken van de onteigeningen. Van de 231 gezinnen van de kern van Doel hebben er intussen 195 een aanvraag tot onteigening ingediend. Er werden al effectief 40 aktes van verkoop gesloten. Men beweert dat dat zeer weinig is, maar de anderen zullen volgen. Een groot deel is in onderhandeling en anderen hebben al een zogenaamd compromis gesloten.

Dat bewijst dat we oprecht moeten zijn over de leefbaarheid van Doel. We mogen geen illusies wekken. Het komt erop aan het sociaal begeleidingsplan goed uit te voeren. Vele mensen in Doel zullen dit een goede begeleiding vinden, ook al is er links en rechts wat kritiek. Het is een vooruitgang dat de mensen die geen gebruik wensen te maken van het sociaal begeleidingsplan, toch een aantal duidelijkheden en garanties krijgen. Laten uitschijnen dat we hier momenteel de basis leggen voor een schitterend dorp met een schitterende toekomst is volgens mij evenwel niet erg sociaal.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Voorhamme, ik kan zonder meer belangrijke stukken van uw uiteenzetting onderschrijven. Ik vraag me echter af of de Vlaamse regering de mensen geen rad voor de ogen draait als een minister van de Vlaamse regering stelt dat ze gerust naar Doel wil verhuizen.

U had het daarnet over de onzekerheid en de vorige regering. De vorige regering heeft echter nooit gezegd dat Doel moet verdwijnen. Ze heeft enkel gesteld dat de overheid de leefbaarheid van het dorp in deze omstandigheden niet kan garanderen. Dat is nu ook uw analyse. De beslissing van de Vlaamse regering om in 2004 tot verplichte onteigeningen over te gaan en de verklaringen van minister Vogels en anderen over dit dossier, creëren een illusie. Ook het bestuur van Agalev interpreteert immers de verplichte onteigeningen als een blijvende investering en als een garantie voor de leefbaarheid van het dorp.

Mijnheer Voorhamme, ik apprecieer uw realistische taal. U durft tenminste te zeggen dat het in deze omstandigheden wellicht zeer moeilijk zal zijn om de leefbaarheid te waarborgen. U hebt die stel-

Van Rompuy

ling ook met cijfers ondersteund. Het creëren van illusies is een dubbelzinnigheid binnen de meerderheid. Ik herinner me nog goed dat minister Stevaert vóór de recentste verkiezingen zei dat de Vlaamse regering de leefbaarheid van een dorp onder de koeltorens van een kerncentrale en midden in een havengebied niet kan garanderen. De heren Sannen en Stassen blijven die illusie echter wel creëren. Dit is het grote verschil in opvatting binnen de huidige meerderheid.

Mijnheer Sannen, ofschoon de heer Voorhamme concludeert dat we in Kallo en in Doel een neerwaartse en onomkeerbare trend mogen verwachten, creëert u de illusie dat de leefbaarheid kan worden gegarandeerd. U maakt de mensen iets wijs. De verplichte onteigening in 2004 is net een signaal van de Vlaamse regering dat de leefbaarheid niet kan worden gegarandeerd. Uw partij draait die redenering echter om. Volgens u verleent de onteigening de mensen in Doel een woonrecht. Minister Vogels heeft dit zelf verklaard.

Woorden hebben nog een betekenis in de politiek. Indien een verantwoordelijk minister van Agalev, die bovendien in Antwerpen woont, in een cruciaal dossier als dit verklaart dat ze gerust in Doel wil wonen, dan creëert ze een illusie. Dit staat haaks op de woorden van de heer Voorhamme. Een dergelijke dubbelzinnigheid overheerst heel dit dossier. Mijn fractie wil zich niet demagogisch opstellen. De heer De Meyer heeft ons standpunt daar net overigens al duidelijk verwoord.

Ik onderschrijf een aantal stellingen van de meerderheidspartijen, maar de uiteenzetting van de heer Voorhamme staat haaks op de interpretatie van minister Vogels en op de illusie die Agalev wil blijven creëren.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijn partij heeft altijd gesteld dat Doel ook naast het Deurganckdok leefbaar zou blijven. Wij hebben gevraagd om dit wetenschappelijk te onderzoeken. Men heeft dit wetenschappelijk onderzocht. Deze leefbaarheidsstudie is niet enkel ons uitgangspunt. Ze werd ook door andere mensen uitzonderlijk positief ervaren. Indien de in deze studie opgenomen voorwaarden worden gerealiseerd, zal Doel leefbaar blijven. Wij baseren ons, met andere woorden, niet op een goedkope stelling van een politieke partij maar op een wetenschappelijke studie.

De heer Eric Van Rompuy : De heer Stassen zei vanmorgen op de radio dat de vertraging van de realisatie van het Deurganckdok de leefbaarheid van Doel weer voor enkele jaren kan garanderen. (*Rumoer*)

Dat heb ik gehoord. Ik hoor nog altijd goed en ik heb een heel goed geheugen ! Zulke verklaringen staan haaks op wat de heer Voorhamme zegt. Hij is duidelijk geweest. Creëer in godsnaam toch geen illusies !

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Minister Vogels zou in Doel willen gaan wonen. Dat is uiteraard een persoonlijke voorkeur. Ik zou bijvoorbeeld niet in Doel willen gaan wonen, maar ik zou eerlijk gezegd ook niet in Zaventem willen wonen onder de huidige omstandigheden. Ik stel dus voor dat u aan de minister vraagt waarom ze daar wilt gaan wonen.

Mijnheer Van Rompuy, ik kan wel zeggen dat bij de effectieve uitvoering van het strategisch plan zoals het nu voorligt, ik, als ik met pensioen ben, mijn oude dagen gerust in de Prosperpolder wil doorbrengen. Ik denk dat het daar inderdaad mooi zal zijn.

Dan komen we bij de discussie over de inplanting van het Saeftingedok. Ik weet wel dat het Saeftingedok nog geen definitief voorstel is en dat het havenbedrijf en de overheidsadministratie dit nog volop aan het bestuderen zijn. Dat is zo, welke allusies de heer Dewinter ook maakt. Het is dus nog geen uitgemaakte zaak.

We moeten echter realistisch zijn. Er zijn immers niet veel andere goede alternatieven voor de inplanting van het dok, zeker niet als het een terminal moet zijn die aan de Schelde ligt en niet ergens achterin. Dat wordt snel duidelijk bij het bekijken van de landkaart. Het enige mogelijke alternatief aan de Schelde, namelijk boven Doel bouwen, is op nautisch vlak slechter dan dat van nu. Er zouden immers veel bijkomende kosten zijn van voortdurende baggerwerken. Het zou bovendien een aanslag inhouden op de principes zoals die zijn overeengekomen in het strategisch plan en ik vind het merkwaardig dat Agalev daar niet dieper op ingaat. Als men het dok boven Doel legt, betekent dat immers de vernietiging van de gehuchten Prosperpolder, Oudendoel en Saeftinge. Dat zijn gehuchten die nu gevrijwaard blijven.

Voorhamme

Dat betekent dat de mogelijke plannen voor ontpoldering ten noorden van de kerncentrale en milieutechnische maatregelen niet meer mogelijk zijn. Dat betekent dat de Hedwigepolder, die een prachtige aansluiting kan geven op het natuurgebied van het Verdrongen land van Saeftinge mag worden vergeten. Het betekent bovendien dat het dorp Kieldrecht dat nu volledig gevrijwaard blijft van elke bedreiging van havenuitbreiding, de haven toch dichterbij zal zien komen. Dat zou het gevolg zijn. De keuze tussen boven en op Doel ligt toch voor de hand, zowel vanuit nautisch als vanuit ecologisch opzicht.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Voorhamme, ik kan echt niet volgen. Als u nu insinueert dat wij ooit ergens hebben gezegd dat een alternatief voor het Saeftingedok een dok boven Doel zou zijn, vraag ik u nu te zeggen wanneer en waar we dat hebben gedaan. Ik noem dit een redenering ex absurdo.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Stassen, u spreekt in het koninklijk meervoud. Ik denk niet dat u dat hebt gezegd. Mijnheer Van Rompuy, ik hoor ook niet alle radio-uitzendingen. Men heeft echter reeds insinuaties in die zin geformuleerd. Men heeft gezegd dat er voor een eventueel te graven Saeftingedok andere liggingen mogelijk zijn. Waarover discussiëren we hier anders ?

De heer Eric Van Rompuy : De heer Geysels heeft dat verklaard. (*Rumoer*)

Mogen we niet meer citeren ? Men mag van Agalev niets meer citeren, zelfs niet wat de leden twee dagen tevoren hebben gezegd.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Op basis van de planologie pleit ik niet voor één of andere rabiate stelling. Ik ben enkel realistisch. In deze zaak heeft een gebrek aan realisme en dossierkennis ons al te veel parten gespeeld.

De heer Eric Van Rompuy : Zeer juist.

De heer Robert Voorhamme : Over het Saeftingedok stelt de regeringsbeslissing terecht dat men moet uitmaken of het om een noodzaak gaat. Er ontstaat ook hier weer een oneigenlijke discussie. Sommigen willen de indruk wekken dat men enkel met het Deurganckdok tot het einde der tijden genoeg zal hebben. Ik heb daarstraks nogal wat zever

in die zin gehoord. Het gaat daarbij heus niet om de mensen van Agalev.

Geachte collega's, sta me toe daaraan te twijfelen. Sta me toe vanuit sociaal-economisch opzicht, en dus vanuit het sociaal belang en de welvaart en het welzijn van de bevolking, hieraan te twijfelen. De haven van Antwerpen staat in voor 10 procent van het Vlaams bruto binnenlands product en jaarlijks voor 391 miljard frank aan toegevoegde waarde. Ze staat in voor de tewerkstelling van 110.000 mensen. Alleen al vanuit dat oogpunt is ze voor de Vlaamse economie een belangrijke motor. Hetzelfde geldt voor het zeer exportgericht karakter van onze economie. 75 procent van het BNP wordt gerealiseerd via de export vanuit – hoofdzakelijk – Vlaamse bedrijven. De concurrentiepositie van de Vlaamse bedrijven wordt in grote mate mee geschaagd door het bestaan en de ligging van deze grote werelddorpen in het midden van Vlaanderen. Men kan die gegevens niet zomaar opzij schuiven.

In het RSV staat dat de havenactiviteiten moeten worden geconcentreerd. Men moet geen haventjes maken in alle hoeken en kanten van het land. Het model is niet alleen verdedigbaar vanuit economisch oogpunt. Enkel zo biedt men een voldoende draagvlak om voortdurend nieuwe haventrafieken aan te trekken en de exportgerichte bedrijven te ondersteunen. Ook vanuit ecologisch oogpunt is dit de enige mogelijkheid. De haven van Antwerpen is in die zin één van de best gesitueerde in Europa.

Door de concentratie van de havenactiviteiten is het mogelijk een beroep te doen op een veel betere modal split, waarbij veel meer gebruik wordt gemaakt van zee-op-zee-overslag, van zee-op-binnenvaartoverslag, van zee-op-spooroverslag, en relatief minder op wegtransport. In een niet-concentratiehaven – en ik noem geen namen – is dit niet het geval. Men stelt dan telkens vast dat de modal split veel nadeliger ligt omdat het aandeel van het wegvervoer veel groter is. Dit heeft veel te maken met de structuur van een haven.

Gezien de landinwaartse ligging van de haven van Antwerpen is de modal split van belang, maar ook de afstand die met dat schip tot 100 kilometer landinwaarts wordt afgelegd. Dat is zeker zo voor de containertrafieken, die veel overlast voor het binnenlands verkeer met zich meebrengen. Als men de problematiek dus bekijkt vanuit een ruimer kader wordt duidelijk dat het om een cruciaal gegeven gaat. Dat zullen we toch niet allemaal weggoien ? Men stelt het voor alsof er een alternatief is voor de capaciteitsuitbreiding van de haven, via

Voorhamme

de havens van Zeebrugge en Vlissingen. Die havens zullen zich wel ontwikkelen, maar ze zullen zich niet in dezelfde mate ontwikkelen als de haven van Antwerpen dat kan. Ze zullen dat doen in complementariteit met de Antwerpse haven. Iedereen met enige dossierkennis inzake havenconomie zal die stelling onderschrijven.

Dat is de reden waarom de haven van Antwerpen geen schrik heeft van de ontwikkeling van de havens van Zeebrugge en Vlissingen. Gezien die complementariteit kan die ontwikkeling haar eigen ontwikkeling stimuleren. Vanuit globaal ecologisch standpunt bekeken is het meldenswaardig dat de haven van Antwerpen inzake containeroverslag de grootste productiviteit per vierkante meter heeft van heel Europa. Ook de laad-losverhouding is belangrijk. Als er wordt gelost maar niet geladen, dan werkt men inefficiënt, want dan belast men het binnenlands vervoer erg. De haven van Antwerpen scoort het best van allemaal wat de laad-losverhouding betreft. Er rijden niet veel vrachtwagens zinloze ritten. Dat zijn prestaties die vanuit ecologisch oogpunt erg belangrijk zijn.

De goederen- en containertrafiek in Europa zal niet verminderen als de haven van Antwerpen wordt stilgelegd of gekortwiekt. De recente transportgegevens over de trafieken op de weg rond Antwerpen tonen aan dat de beruchte overbelasting van de Antwerpse infrastructuur – de ring rond Antwerpen – voor 15 percent op rekening van de Antwerpse haven zelf komt. De rest van het vrachtvervoer dat voor de overbelasting zorgt, komt uit Nederland, Duitsland en Frankrijk. Anders gesteld : de wegbelasting en de files verdwijnen niet als men de haven van Antwerpen sluit. Als men dat zou doen, dan zullen er gewoon nog wat meer vrachtwagens van de haven van Rotterdam over die ring naar Frankrijk rijden. Het is dus een illusie als men denkt dat men na de aanleg van het Deurganckdok de ontwikkeling van de haven van Antwerpen kan stilleggen. Men moet ruimte vrijmaken om ook in de toekomst nog te kunnen uitbreiden. Alle beslissingen die nu al zijn genomen, zullen ervoor zorgen dat dit dan op een veel zuinigere, efficiëntere en maatschappelijk beter ingebedde wijze zal gebeuren dan het in het verleden misschien wel het geval was.

Men stelt dat het verleden ons leert dat er nogal wat haveninfrastructuur voor niets wordt gebouwd. Dat is misschien zo, maar wat de Antwerpse haven betreft, gaat het over infrastructuur ten behoeve van de havenindustrie. Alle voorspellingen over

haven- en vooral containertrafieken in ingediende dossiers met kosten-batenanalyses bij de Vlaamse gemeenschap, blijken door de realiteit ver voorbijgestoken zijn.

Wanneer men de laatste grote investeringen die in Antwerpen plaatsvonden, even onder ogen neemt, dan merkt men dat de rivierterminals drie jaar na de ingebruikneming ruimschoots hun maximumcapaciteit overschrijden en dit sneller dan ooit voorspeld was bij het indienen van het investeringsdossier. Ik daag u uit om aan te tonen in welk dossier inzake container- en strikte haventrafiek de voorspellingen van de haven van Antwerpen om investeringen gefinancierd te krijgen, ooit te hoog bleken of niet werden uitgevoerd. Ik daag u uit om er mij één te noemen ! Ik durf te beweren dat er geen enkel is.

De heer Jos Stassen : Het dossier van Verrebroek !

De heer Robert Voorhamme : Nee, ook niet het dossier van Verrebroek. Dat is het grote misverstand. Met andere woorden, collega's, laat ons toch wat gevoel aan de dag leggen. Het is natuurlijk niet alleen onze opdracht als politicus in dit Vlaams parlement om gevoel op te brengen ; onze opdracht is ook om beleid te voeren. Dat beleid moet het belang dienen van de hele Vlaamse gemeenschap. En dat betekent dat we voor die hele gemeenschap de beste keuzes moeten maken, en dus ook voor de mensen van Doel. Ik denk dat de beslissing van 19 mei daar perfect aan beantwoordt. Neem de beslissing eens volledig door, en lees wat er werkelijk staat. Ik ga dat nu niet meer doen, om mijn spreektijd niet te overschrijden. (*Applaus bij de SP, de CVP, VU&ID en de VLD*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, beste collega's, mijnheer de minister, ik geef toe dat ik vandaag liever een andere beslissing had verdedigd. Wij blijven zeggen dat we Doel graag terug op de kaart hadden gezet. Dat zou betekenen dat de concrete invulling van het strategisch plan anders was, evenals het sociale begeleidingsplan. Maar het is nog steeds onze politieke optie om Doel opnieuw in te kleuren als woonzone. We stonden echter politiek alleen in deze Vlaamse meerderheid. Andere partijen hebben – en dat is hun goed recht – op basis van analyses andere keuzes gemaakt. Zij hebben gesteld dat zij de havenontwikkeling binnen Antwerpen liever niet verder hypothekeren door nu een definitieve oplossing te creëren voor Doel. Maar ik geef toe dat we graag een andere beslissing hadden gezien.

Stassen

Ik heb ook in mijn eerste reactie na de beslissing van de Vlaamse regering gezegd dat er een aantal positieve en een aantal negatieve punten zijn. Ik wil vandaag in alle rust en duidelijkheid en toch met wat dossierkennis, deze punten even behandelen.

Positief is ten eerste dat, zoals daarnet zeer mooi werd gezegd door de heer Van Aperen, de haven echt moet gaan bewijzen dat bij de verdere havenontwikkeling de dokken nodig zijn. Dit was in het verleden toch wel anders. Ik wil daar straks graag de polemiek over aangaan met de heer Voorhamme. Ik denk dat de haven van Antwerpen niet zulke goede rapporten kan voorleggen in functie van voorspellingen van de toekomst, maar we zullen het daar later over hebben. Ik geloof dat de tijd voorbij is dat de politici slechts de notaris zijn van de havenbelangen.

Ten tweede is de stelling die ik steeds heb verdedigd sinds 1995 nu mits een aantal relatief kleine opmerkingen aanvaard, namelijk dat Doel leefbaar is naast het Deurganckdok zoals het toen was gepland, nu wordt gebouwd en voor ons mag worden uitgevoerd. Deze stelling wordt onderbouwd door de leefbaarheidsstudie, die nu officieel kan worden gelezen, hoewel een aantal mensen dit reeds officieus hadden gedaan. Dat is een zeer positieve vaststelling. Achteraf bekeken hebben we terzake gelijk gekregen.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik wil een kleine aanvulling geven bij wat de heer Stassen zegt. In de leefbaarheidsstudie lees ik : 'Indien men Doel leefbaar wenst te houden, dan is de eerste voorwaarde het opstarten van een nieuwe gewestplanwijziging waarin Doel en omgeving niet langer havengebied is, maar opnieuw woongebied, met daarrond agrarisch gebied en bufferzone.' Daar wordt nog aan toegevoegd : 'Bij voorkeur krijgt het dorp daarbij een groter woongebied dan op het oude gewestplan.'

Ik constateer dat de regeringsbeslissing hier niet op ingaat. Doel blijft havengebied, hoewel de leefbaarheidsstudie stelt dat de eerste voorwaarde om Doel leefbaar te houden die wijziging is.

De heer Jos Stassen : Mijnheer De Meyer, ik herhaal nogmaals wat ik veertien dagen geleden heb gezegd. Wat Doel betreft hadden we liever een andere beslissing gehad inzake de inkleuring. We heb-

ben die niet verworven. In die zin hebben we de leefbaarheidsstudie niet kunnen volgen.

De stelling die we steeds hebben gehanteerd is nu blijkbaar aanvaard. Minister Van Mechelen heeft gisteren nog op de radio verklaard dat ook hij dat uitgangspunt hanteert. Tot voor kort werd die stelling, namelijk dat Doel en het Deurganckdok samen wel mogelijk zijn mits een aantal invullingen die onder meer door de leefbaarheidsstudie worden aangegeven, door weinigen gedeeld. De leefbaarheidsstudie is nog verder gegaan. Ik ben het niet eens met een aantal verklaringen van de heer Voorhamme terzake. De leefbaarheidsstudie heeft ook aangetoond dat Doel milieutechnisch en sociaal-economisch nog leefbaar is, zelfs met een bepaalde vorm van haven- of industriële uitbreiding. Dat zijn dan de scenario's 1 en 2 van deze studie.

Een ander positief punt is dat de Vlaamse regering het woonrecht – dat immers ook onder de noemer van de leefbaarheid valt – wil garanderen tot een bepaald eindmoment, en dat er ondertussen, zoals minister Stevaert zegt, investeringen zullen worden uitgevoerd in Doel. Dat mogelijk eindmoment is de bouwvergunning voor dat Saeftingedok boven Doel. Het definitieve verdwijnen van Doel is niet meer gekoppeld aan een plan om er een containerkaai te bouwen, maar wel aan een hard feit, namelijk het afleveren van een bouwvergunning voor een dok dat er misschien zal komen. Dat is een andere invulling dan in het verleden.

De buitenwereld heeft misschien het beeld dat de beslissing over die containerkaai reeds is gevallen, maar het omgekeerde is waar : men wil precies voorkomen dat dit dorp moet verdwijnen voor een plan. Het dorp kan slechts verdwijnen als er daadwerkelijk een bouwvergunning wordt getekend en de werken zeker worden uitgevoerd. Tot de beslissing van de bouw van dat dok boven Doel houdt de Vlaamse regering zich min of meer aan het nulscenario : er zijn vrijwel geen uitbreidingen van het huidige opgespoten havengebied. Er komen geen grote opspuitingen in MIDA 1 en 2. We moeten nog bekijken of dat allemaal kan. Er komen geen bijkomende industriegebieden. We zullen dan zien in welke mate het Doeldok wordt opgespoten.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Als ik de heer Stassen goed begrijp, dan zegt hij nu dat MIDA 1 en 2 niet kunnen. Zal zijn partij dit standpunt hard maken in de Vlaamse regering ? Dit is immers ontzettend belangrijk : het is de essentie van alles, zeker voor het huidige dossier en de huidige stand van zaken,

Dewinter

en zeker in het kader van de beslissing die minister Van Mechelen zal moeten nemen. Dan heb ik het over het initiatief om de bouwaanvraag opnieuw in te dienen, na de beslissing van de Raad van State.

Wat gebeurt er met MIDA 1 en MIDA 2 ? Komen die zandopsputtingen er of niet ? Wat is het standpunt van Agalev hieromtrent ? Zult u dit in de Vlaamse regering hard maken of niet ? Is dit een breekpunt of niet ? Deze zaak is op dit moment belangrijker dan het verhaal van het Saeftingedok. Dat is pas iets voor 2004 en later.

De heer Jos Stassen : De verdere bouw van het Deurganckdok is voor ons geen probleem. Het is een overeenkomst die bovendien economisch noodzakelijk is. Zolang er geen verdere beslissing genomen wordt over het Saeftingedok, komen er geen verdere uitbreidingen van het havengebied. Ondertussen moet worden overwogen wat er met die gronden moet gebeuren. Ik wil er nog over discussiëren of die gronden al dan niet volledig in het Doeldok moeten terechtkomen, maar het is nu niet aan mij om hierover uitspraken te doen.

Het nulscenario, qua verdere uitbreiding van het havengebied, wordt nagenoeg gehaald. Zo interpreteer ik deze beslissing van de Vlaamse regering. We zullen zien hoe de Vlaamse regering dit verder zal uitvoeren.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Stassen, ik heb hier het perscommuniqué van Agalev van 19 mei. Ik lees hierin : 'Het Doeldok wordt gevuld'. Is dit juist ? Hoe moet ik dit interpreteren ?

De heer Jos Stassen : In het strategisch plan is de optie van de demping van het Doeldok naar voren geschoven. Ik heb dit niet uitgevonden. We hebben het overgenomen. De gronden moeten ergens naartoe. Een van de opties is een demping van het gedeelte van het Doeldok.

De heer Jos De Meyer : Uw redenering is correct. Is er daarover echter een regeringsbeslissing ? Zo ja, welke ?

De heer Jos Stassen : Ik zeg dat ik de regeringsbeslissing aldus interpreteer.

De heer Jos De Meyer : Ik merk dat deze vraag de heer Voorhamme een beetje nerveus maakt. Een klaar en duidelijk antwoord zou mooi zijn.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Dat waren de positieve punten. De andere kant van de medaille toont dat de definitieve onteigening van 2003 inderdaad een vrij moeilijk punt is. Bijkomende vragen hieromtrent zijn niet overbodig. De logica van de beslissing was om de gronden binnen Doel vrij te houden voor het mogelijke dok boven Doel, het Saeftingedok. Ik stel mij echter de vraag of er geen andere opties mogelijk zijn om hetzelfde doel, te weten het vrijhouden van de gronden van Doel, te bereiken.

Er zijn twee belangrijke aspecten. Ten eerste is er de vraag naar de betekenis van het woonrecht. Wat betekent, met andere woorden, de leefbaarheidsgarantie voor Doel 'in the meantime' ? Ten tweede is er de hele discussie over dat tweede dok.

In de leefbaarheidsstudie zijn er een aantal zeer belangrijke elementen aangegeven om die leefbaarheid en dat woonrecht te garanderen, zodat dat mogelijke dok boven Doel er zou komen. Ik vernoem er maar een, waarbij ik vind dat de Vlaamse regering hier snel duidelijkheid over moet creëren. De Vlaamse regering moet ook meer duidelijkheid creëren voor de Doelenaars zelf. De plaatselijke bevolking moet in sterkere mate betrokken worden bij een aantal beslissingen. Het voorstel dat wordt gelanceerd in de leefbaarheidsstudie voor het samenstellen van een werkgroep, is aanbevelenswaardig.

In de leefbaarheidsstudie staan ook een aantal voorstellen inzake sociaal-economische leefbaarheid. Ook hier weer is informatie belangrijk. Er wordt gesproken over een informatiebrochure. Welke methode men ook toepast, belangrijk is dat er zo snel mogelijk duidelijkheid komt. Er is ook de dorpsopbouwwerker. Of dit nu een functie, een bureau of wat dan ook is, belangrijk is in ieder geval dat de Vlaamse regering daarmee bewijst het woonrecht in Doel te willen blijven garanderen in de tijd dat Doel nog zal blijven bestaan.

De leefbaarheidsstudie heeft ook duidelijk aangevoeld dat Doel nieuwe mensen moet aantrekken. Ondanks de onduidelijkheid over Doel, zullen nog altijd mensen kiezen om naar daar te gaan, al was het maar om financiële redenen. Een jong gezin dat in Kieldrecht een huis wil huren, betaalt misschien 20.000 frank, terwijl ze in Doel kunnen gaan wonen voor 2.000 tot 5.000 frank. Bepaalde mensen zullen er zeker voor kiezen om daar enkele jaren te gaan wonen voor zich definitief ergens te vestigen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Stassen, wat u daarnet zei over het woonrecht, staat haaks op wat de heer Voorhamme heeft gezegd. In uw redenering gaat u ervan uit dat er een beperking zal komen van de haveninvesteringen. U uit twijfels over de wenselijkheid van de toekomstige havenuitbreiding.

De heer Jos Stassen : Ik kom daar straks nog op terug.

De heer Eric Van Rompuy : De heer Voorhamme heeft in zijn uiteenzetting aangegeven dat die expansie om economische redenen onvermijdelijk, wenselijk en noodzakelijk is. Daar moeten de noodzakelijke conclusies uit worden getrokken. Uw redenering gaat nog altijd uit van een heel andere invalshoek. Op die manier wordt de onduidelijkheid alleen maar groter.

Hoe moet ik nu het standpunt van de regering interpreteren ? Wat is nu eigenlijk het toekomstperspectief van Doel ? U spreekt van mensen die in Doel gaan wonen. De heer Voorhamme daarentegen zei duidelijk dat het aantal inwoners van Doel en Kallo zou verminderen. Welke beslissing heeft de regering nu eigenlijk genomen ?

De heer Jos Stassen : Ik hou nu het volgende pleidooi. Zolang Doel bestaat, zal de Vlaamse regering er alles aan doen om de leefbaarheid van Doel te garanderen. Voor ons is dat nog veel langer dan 2010, maar dat geldt uiteraard ook voor het geval dat het toch maar tot 2010 is. Er zullen dus een aantal investeringen worden gedaan. Er is de geluidsbufter en er zijn eventueel ook andere maatregelen inzake geluidsisolatie. Een aantal krotten zullen worden opgeknapt. De Vlaamse regering heeft zich ertoe geëngageerd om in die tussenperiode het woonrecht – zijnde de leefbaarheid – te garanderen. De mensen moeten dan zelf kiezen wat ze willen. Misschien willen sommigen daar voor enkele jaren gaan wonen.

De Vlaamse regering heeft het standpunt ingenomen dat ze een aantal garanties geeft voor de tijd dat Doel nog zal blijven bestaan : tot 2007, 2010, 2015 of langer. Wij onderschrijven dat standpunt volledig. Dat staat dus niet haaks op wat de heer Voorhamme net heeft gezegd. Hij heeft gewoon zijn persoonlijke twijfels geuit over het feit of de mensen er nog voor zullen kiezen om in Doel te blijven. De Vlaamse overheid – en hopelijk ook de gemeente Beveren – zal een aantal investeringen

doen om de leefbaarheid – het woonrecht – te garanderen voor de tijd dat Doel nog zal blijven bestaan. Er zijn ondertussen genoeg elementen uit de leefbaarheidsstudie aangehaald die door de regering kunnen worden overgenomen om het woonrecht te garanderen zolang Doel bestaat.

Ik wil de discussie aangaan over de verder havenontwikkeling en het strategisch plan. We hebben de uitgangspunten en de principes daarvan aanvaard. Ik wil er nog enkele van herhalen : een compacte haven, een zuinig ruimtegebruik, een duurzame ontwikkeling van het havengebied, een duurzame relatie van het havengebied met zijn omgeving en een gefaseerde ontwikkeling.

De vraag is of de exacte tekening, die werd opge maakt op basis van die contouren, een echte vertaling is van de principes die we onderschrijven. De tekening behelst twee belangrijke zaken. De eerste is dat er bijkomende industrieterreinen komen. Ik schat, op basis van de tekening, dat het om 800 hectaren extra opspuitingen gaat. Vertaald naar bedrijvigheid betekent dat twee tot vier nieuwe petrochemische clusters. Uit het strategisch plan blijkt immers dat ze daarvoor bestemd zijn. De tweede belangrijke zaak is een nieuwe containerkade boven Doel.

We kunnen ons vragen stellen bij de bijkomende petrochemische bedrijvigheid. Is zo iets in de huidige economische ontwikkeling nog te voorspellen ? Kan de leefbaarheid dan nog worden gegarandeerd voor de grote omgeving, waartoe ook Kieldrecht en verder gelegen dorpen behoren ? Dit gaat over een zeer verre toekomst, maar het is toch opgenomen in de tekening van het strategisch plan.

Wat ons vandaag echter meer bezig houdt is de bijkomende containerkade boven Doel.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Stassen, u spreekt over petrochemische nijverheid. Er staat echter niet in het strategisch plan dat het daarvoor bestemd is, er wordt alleen over oppervlaktes gesproken. Ik wijs erop dat ingevolge dit strategisch plan, ten aanzien van het vroegere gewestplan, waarvan nu een nieuwe wijziging wordt voorgesteld, de haven 650 hectaren inlevert ten voordele van wonen, landbouw en natuur. U kunt natuurlijk vragen dat ze in de toekomst alle gebieden zou inleveren, maar daar hebben we al over gesproken.

De heer Jos Stassen : Het gaat om 6 percent ten opzichte van het gewestplan van 1978.

De heer Robert Voorhamme : Ik weet niet hoeveel percent het precies vertegenwoordigt, maar er wordt een enorme hoeveelheid grond ingeleverd ingevolge het strategisch plan. Dat hebt u in het regeerakkoord mee bevestigd.

De heer Jos Stassen : Het is duidelijk dat we de principes van het strategisch plan hebben aangevaard. Ik heb dat ook duidelijk gezegd. Ik stel me echter de vraag of deze grondinname op middellange en lange termijn wel nodig is voor dat soort bedrijvigheid. Iedereen gaat ervan uit dat het de petrochemische nijverheid zal zijn die zo'n grote oppervlakte nodig heeft. Als we met andere mensen in de havenkringen of industriële kringen praten, hebben ze het altijd over petrochemische nijverheid. Deze discussie is echter wellicht voor onze opvolgers, over twintig of dertig jaar.

Wat ons vandaag echter meer bezighoudt, is de bijkomende containerkade boven Doel. Daarover moeten we vooraf een aantal vragen durven stellen. Iedereen zegt steeds dat de enige mogelijke plaats voor dit dok boven Doel ligt. Ik zou eens de studie te zien willen krijgen die aangeeft dat het Saeftingedok nautisch gezien mogelijk is. Bij mijn weten werd ze nog niet gemaakt. Ook werd er nog geen studie over gemaakt of het graven van het dok in Doel grondmechanisch gezien wel kan. Waarschijnlijk kan het wel, maar er moeten in elk geval studies over worden gemaakt.

Dat geldt ook voor het gedrag van de Schelde. Hoe zal deze getijdenrivier reageren op drie ingrepen van de mens : de externe watervang van de kerncentrale, het Deurganckdok en daartussen het Saeftingedok ? Daarvan is bij mijn weten nog geen enkele studie gebeurd. Men zegt nu dat dit dok sowieso op die plaats moet komen, maar er zijn heel veel studies nodig geweest om aan te tonen dat het Deurganckdok op die plaats mogelijk was. Voor het Saeftingedok moet dat nog allemaal gebeuren. Ik geloof zomaar niet dat dit de enige mogelijkheid is. Geef me de studies, dan wil ik het geloven, maar ze zijn er nog niet. Neem bijvoorbeeld de nautische toegang. In het begin van de jaren 90 heeft Arbeid en Milieu voorgesteld om een dok te maken waar achteraf Hercules Belgium, het vroegere Aqualon, is gekomen. Men heeft toen gezegd dat dit nautisch gezien niet kon wegens de hoek van dit dok op de Schelde. Ik heb met mijn driehoek gemeten dat de hoek van het Saeftingedok net dezelfde is als deze hoek. Misschien zijn er andere nautische omstandigheden, maar ik vraag gewoon de technische ele-

menten die aantonen dat dit technisch gezien daar mogelijk is. Ingenieurs en het waterbouwkundig lab moeten hierover uitsluitsel geven. Dat hebben we vandaag nog niet en het zal nog een tijdje duren voor er een antwoord kan worden gegeven op al deze vragen.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Stassen, ik begrijp dat men eerst moet bestuderen of dit technisch allemaal wel kan, maar dat is nu de kwestie niet en we zijn ook zover nog niet. Ik hoop dat u er toch geen allusie op maakt dat er een andere plaats mogelijk is, want daar gaat de discussie over. Volgens wat ik daarstraks heb gezegd, en als ik de kaart goed bekijk, is er maar één plaats mogelijk. Als het daar om technische redenen niet kan, komt er een einde aan de uitbreiding van de haven van Antwerpen. Het dok op een andere plaats aanleggen, die in het strategisch plan een totaal andere bestemming heeft, kan niet. Zegt u iets anders ?

Bijkomende capaciteit kan enkel daar. Als het technisch niet kan, zal het er niet komen, daar draait het om.

De heer Jos Stassen : U schuift deze stelling nu naar voren, maar ik heb daar geen uitsluitsel over. Er is misschien een uitbreiding van het Deurganckdok met enkele kilometers extra lengte mogelijk, wat op dit moment niet is onderzocht. Wie sluit dat uit ?

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Agalev stelt dat het de principes met betrekking tot het strategisch plan-Linkeroever onderschrijft. Ik ga twee principes citeren. Principe vier : 'Met betrekking tot Doel wordt de beslissing van de Vlaamse regering van 20 januari 1998 bevestigd. Als woonkern wordt Doel niet behouden. De site van Doel wordt ontwikkeld ten behoeve van de haven.' Dit is één van de uitgangspunten van het strategisch plan.

Ik citeer principe 10 : 'De omgeving van Doel-dorp is een essentieel onderdeel van het zeehavengebied als geschikte locatie voor de aanleg van bijkomende getijdendokken.'

Ik begrijp uw zorgen, mijnheer Stassen, maar dat u dan stelt dat u het strategisch plan-Linkerschelde-oever onderschrijft, komt bij mij bijzonder dubieus over. Het is ofwel het ene ofwel het andere. U creëert jammer genoeg uitzonderlijk veel onduide-

De Meyer

lijkheid voor de mensen van Doel. Ik wil nogmaals verwijzen naar de leefbaarheidsstudie, die stelt dat één van de grootste problemen de onduidelijkheid en onzekerheid is die wordt gecreëerd door politici. Welnu, u speelt dat spel mee.

De heer Jos Stassen : Ik ga nu voor de vierde keer zeggen dat ik graag een andere beslissing had gezien over Doel en dat ik graag duidelijkheid had.

Wat betreft de discussie over het bijkomende dok, heb ik het over de technische haalbaarheid gehad. Ik heb in het verleden niet uitgesloten dat het Deurganckdok en Doel samen leefbaar zouden kunnen zijn, en toen stond Agalev alleen. Nu staan we blijkbaar ook alleen in onze overtuiging dat er nog alternatieven zijn voor de inplanting van de Saeftingedok. Ik zie het als een uitdaging om dit aan te tonen.

Mijnheer Voorhamme, uw weet net zo goed als ik dat het Antwerps Havenbedrijf momenteel onderzoekt in welke mate een rechtstreekse aansluiting, zonder sluis, van het Deurganckdok op de Waaslandhaven en het Verrebroekdok een uitbreiding van de containercapaciteit kan bewerkstelligen. Dat is één van de wellicht vele mogelijkheden. Ik sluit niets uit. Ook in het strategisch plan is daar geen sluitend antwoord op te vinden. Ik ben in ieder geval bereid de discussie over de Antwerpse containerafwikkeling aan te gaan.

Iedereen weet dat de containertrafiek de laatste jaren sterk is toegenomen. Ook wij hebben ons in het verleden nooit verzet tegen het Deurganckdok omdat dit beantwoordt aan een economische noodzakelijkheid. We vragen ons wel sterk af of de Antwerpse haven nood heeft aan vijf kilometer bijkomende containerkade, goed voor nog eens vijf miljoen containers. Ik betwijfel zeer sterk of er na de ontwikkeling van het Deurganckdok nog een bijkomende capaciteit van vijf miljoen containers nodig is.

We moeten immers verder kijken dan de Antwerpse 'range' alleen. Met de ontwikkelingen in Vlissingen met drie kilometer bijkomende containerkade, in Zeebrugge waar momenteel een nieuwe containerkade gebouwd wordt, en in Rotterdam met de planning van de tweede Maasvlakte, zal de top snel bereikt zijn. We moeten ons dan ook nu reeds de vraag stellen of die top niet bereikt zal zijn voor die bijkomende vijf kilometer kade.

Ik betwijfel niet dat een kleine uitbreiding van het Deurganckdok voor een bijkomende capaciteit van één tot twee miljoen containers nodig zal zijn, maar voor die bijkomende één of twee kilometer zijn er wel geschiktere locaties dan het Saeftingedok. Het Saeftingedok heeft immers enkel zin indien het gebouwd wordt voor zijn geheel, zijnde vijf kilometer. Ik heb het dan nog niets eens gehad over de derde Scheldeverdieping met ongeveer 2,5 meter die het Saeftingedok veronderstelt. Wat zal dat niet kosten ? En wat zal het opbrengen ?

Al die elementen samen – de technische vragen, de containerafwikkelingsprognoses, de dreigende overcapaciteit en de kostprijzen van de havenverdieping – zouden wel eens kunnen aantonen dat het Saeftingedok – en zeker het Saeftingedok boven Doel – niet de beste oplossing is. Dat wij hier vragen over blijven stellen, noemt u de instandhouding van de onzekerheid. Zolang er geen volkomen duidelijkheid is, vragen we dan ook dat de Vlaamse regering binnen de contouren van het akkoord de woon- en leefbaarheidsgarantie zou geven zodat we Doel nog langer dan tot in 2010 of 2015 kunnen bewaren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte collega's, er zijn vandaag al heel wat sprekers op de tribune geweest, waarbij heel wat argumenten naar voren werden geschoven. Sta mij toe daar enkele zaken aan toe te voegen. Ik begin met de volgende opmerking : politiek is niet enkel de kunst, maar ook en vooral de moed van het haalbare. Voor het dorp Doel werd hoe dan ook heel wat binnengehaald, onder meer door VU&ID en minister Anciaux. In de pers verscheen de kwakkel dat de Agalev-ministers alleen stonden in de Vlaamse regering om de verdediging van het dorp Doel op zich te nemen.

De beslissing van de Vlaamse regering is wat ze is. In elk geval wordt het polderdorp Doel niet van de kaart geveegd, zoals de vorige regering met één pennentrek, of onder de vorm van één handtekening, had beslist. Daarom is het passend om minister Stevaert te loven. Hij had de moed om de menselijke context van het dossier te maximaliseren. De rol van mijn fractie bij die menselijke invulling was groot.

Daarom wou ik samen met talrijke actoren uit het veld aan minister Stevaert vragen om de leefbaarheidsstudie openbaar te maken en om het strategisch plan van de Antwerpse haven ter inzage van de bevolking te leggen, maar dat is gisteren en eer-

De Cock

gisteren reeds gebeurd. Ik wou dit vragen in het licht van de openbaarheid van het bestuur.

De Antwerpse haven is voor de streek en voor heel Vlaanderen uiterst belangrijk. Minister Van Mechelen heeft in de commissievergaderingen duidelijk gezegd dat de Antwerpse haven eens en voor goed moet weten wat de grenzen van de havenuitbreiding zijn. De economische factor is uiterst belangrijk, maar moet hoe dan ook steeds worden afgewogen tegen het belang van menselijke leefgemeenschappen. Hier gaat het over een eventuele uitbreiding van de Antwerpse haven in de vorm van de eventuele aanleg van een tweede containerdok. Ik benadruk de eventualiteit omdat ik in geen geval geloof in de aanleg van dat tweede dok, dat reeds de naam Saeftingedok kreeg toebedeeld.

De aanleg van het Deurganckdok is niet van die aard dat Doel onleefbaar wordt. De leefbaarheidsstudie bewijst dit ten overvloede. De studie toont aan dat de meeste Doelenaars in Doel willen blijven. Welnu, de Doelenaars kunnen vooralsnog in Doel blijven. En ja, het is waar, Doel wordt volledig onteigend, maar dat is precies de nieuwe benadering van een dergelijke problematiek waarbij de Vlaamse overheid de belangen van bewoners die worden bedreigd, maximaal vrijwaart. Vroeger legde de federale overheid gewoon de zwarte hand op de dorpen op de rechteroever van de Schelde door tabula rasa te maken. We hopen dat de code die door de huidige Vlaamse regering wordt gehanteerd, tot de geplogenheden zal behoren.

De gronden en eigendommen van Doel komen niet in handen van het Antwerps Havenbedrijf. Dat is een wezenlijk verschil. De Antwerpse haven kan geen enkele beslissing nemen zonder zeggingschap van het Vlaams Gewest. De Antwerpse haven moet een bouwvergunning krijgen voor een tweede getijdendok, en de MIDA's worden vooralsnog niet opgespoten met specie uit het Deurganckdok. De mensen mogen en kunnen in Doel blijven wonen. De sociale begeleiding blijft van kracht, zowel voor degenen die willen vertrekken als voor degenen die willen blijven. Renovatie- en instandhoudingswerken aan de woningen blijven mogelijk zodat ook nieuwe activiteiten kunnen worden ontplooid.

De oorlog om Doel is niet gewonnen, maar zeker ook niet verloren. We heulen niet mee met degenen die het over uitstervingsscenario's hebben. Onze fractie doet niet mee met het hoera-geschreeuw van de enen, noch met de zwartgalligheid

van anderen. We willen niet in een zwart-witscenario vervallen als er oneindig vele schakeringen van grijs bestaan.

We willen ons evenmin illusies maken : Doel zal niet langer een echt polderdorp zijn, maar een dorp in de haven. De omgevingsfactoren van het dorp veranderen volledig. Het is daarom niet meer dan billijk dat degenen die willen vertrekken, dat ook kunnen, en dat degenen die wensen te blijven of te komen, dat evenzeer kunnen. Degenen die enkel pleiten voor de haven of enkel voor het dorp, prediken de meedogenloosheid en dwalen.

Doel heeft een reële kans om te blijven bestaan, tenminste zeven jaar, waarschijnlijk tien en naar mijn mening veel langer. Overal in Noord-Europa bouwt men containerdokken en breidt men de containercapaciteit uit : in Hamburg, in Bremerhaven, in Denemarken, in Rotterdam, in Vlissingen, in de monding van de Theems, in Schotland, in Duinkerken, in Le Havre. Het containeraanbod zal gigantisch toenemen. De Antwerpse haven zal haar deel van de containertaart hebben, maar over tien jaar zal de vraag niet meer toenemen en zal een tweede getijdendok waarschijnlijk overbodig zijn. In de leefbaarheidsstudie stelt men dat een eventuele uitbreiding op een van de oevers van het Deurganckdok nog bijkomende containerruimte kan creëren. Misschien moeten we dat idee onthouden.

Men zal op den duur ook inzien dat de maatschappijen die almaar meer containercapaciteit vragen, niets anders doen dan de havens tegen elkaar uitspelen om er zelf beter van te worden. Trouwens, met al die prognoses moet het mij toch eventjes van het hart dat in 1980 de absolute prioriteit van het Antwerpse havenbedrijf het Doeldok was. Juist dat dok ligt er nu verlaten bij, is een miskleun van jewelste en het havenbedrijf is voor het Verrebroekdok fase 3 en 4 geen vragende partij meer. Bovendien leidt het aanleggen van containercapaciteit vóór de sluizen, zoals dat nu gebeurt, tot de noodzakelijke uitbaggering van de Schelde met 2,5 meter. Dat blijkt uit de nautische berekeningen. Maar ik weet, en iedereen in de lage landen met mij, dat sleutelen aan de waterhuishouding van zo een rivier risico's meebrengt. De gevolgen zijn vaak niet te overzien. Het overstromingsgevaar voor de regio zou wel eens veel acuter kunnen worden. En dan hebben we het nog niet gehad over het baggerslib dat ons tot aan de lippen komt en waarover men liever geen denkoefeningen verricht. Het baggerslib zal u vastgrijpen in een wurg-greep en op dezelfde wijze verstikkingsverschijnselen veroorzaken als de verbrandingsovens.

De Cock

De Vlaamse regering houdt vast aan het strategisch plan van de Antwerpse haven. Vrij vertaald betekent dat een tweede getijdendok. Dat kan er echter slechts komen volgens de principes van het zuinig ruimtegebruik zoals dat in het Vlaamse regeerakkoord is voorzien. Dat zuinig ruimtegebruik moet dringend worden toegepast, zowel op Linker- als op Rechteroever. Met andere woorden ook de terreinen achter de sluisen moeten opnieuw worden gebruikt. Er moet haveninbreiding komen. Er moet maximaal gebruik worden gemaakt van die terreinen. Wanneer het havenbedrijf een tweede getijdendok wil bouwen, zal het klaarheid moeten verschaffen over de noodzakelijkheid ervan. Ook de inplanting staat ter discussie. 'Als het op een andere plek kan, dan niet waar nu Doel ligt' zei minister-president Dewael onlangs in het parlement. We willen inderdaad de plannen inkijken waarin staat dat een tweede getijdendok alleen kan waar nu het dorp Doel ligt.

We hebben het hier over de ongebreidelde toename van container- en haventrafiek, maar we vergeten de impact op het transport. Wanneer het Deurganckdok in volle bedrijvigheid komt, betekent dat een toename van 9.000 vrachtwagens per dag. Dat is een berekening van het wegtransport in een regio die slechts over twee grote verkeersaders beschikt : de N49 van Knokke naar Zelzate, en de E17. Die twee grote verkeersaders zitten nu al nokvol.

Het goederenvervoer per spoor zal – enkel voor het Deurganckdok – naar Antwerpen met 25 percent en naar Gent met 23 percent toenemen. De NMBS is geen vragende partij om een bijkomend spoor te leggen, en stelt dat de huidige infrastructuur volstaat. Dit zal in het Waasland gigantische files teweegbrengen. De overwegen zullen immers heel lang gesloten blijven.

De mobiliteit verloopt in het Waasland van oost naar west. De Schelde verhindert immers een doorgang in het noorden. Dit is historisch gegroeid. Indien men iets aan de mobiliteit wil doen, moet men bijgevolg dwarsdoorsneden maken. Iedereen weet echter dat het realiseren van slechts één dwarsdoorsnede door de bestaande infrastructuur een conflict zou veroorzaken met al het bestaande. Men zou overal kruispunten, viaducten en tunnels moeten aanleggen. Dit zou even grote problemen creëren als oplossen.

80 percent van alle containers die voor de sluisen worden gelost, moet naar het oosten, en moet bij-

gevolg over of onder de Schelde. Dit brengt me bij de mobiliteit rond Antwerpen. De heer Voorhamme heeft daarnet al gezegd dat ongeveer 25 percent van die mobiliteit van de haven afkomstig is. Ik wil dit best geloven, maar ik wil er onmiddellijk aan toevoegen dat er niets meer bij kan. De wegen zitten vol. Indien men nog een tweede getijdendok aanlegt zonder dit mobiliteitsprobleem aan te pakken, is het hek helemaal van de dam. Dit kan niet. Men moet dringend de kosten-batenanalyse maken van het dichtslibben van de mobiliteit ten overstaan van de economische impact van een tweede getijdendok.

Ook over de tewerkstelling is overigens het laatste woord nog niet gezegd. Containertrafiek creëert slechts een matige tewerkstelling. Het Deurganckdok zou maximaal 900 arbeidsplaatsen scheppen. Het strippen van de containers gebeurt overigens slechts gedeeltelijk in ons land. Veel containers worden in hun geheel vervoerd, wat hier uiteraard geen werkgelegenheid teweegbrengt.

Een thema dat nog niet aan bod is gekomen, is de natuurontwikkeling. Het gaat hier om immense ingrepen in een al jaren ingepolderd gebied. De mensen die ginds wonen, weten maar al te goed hoe omzichtig men met waterhuishouding dient om te gaan.

De piste van de containercapaciteit van Zeebrugge kwam in de pers en elders al ter sprake. Deze piste is zeer waardevol. De regering zou enkele moedige beslissingen moeten nemen, bijvoorbeeld over de mogelijke optimalisering van het spoorwegknooppunt rond Brugge, over een betere ontsluiting van de binnenscheepvaart of eventueel zelfs over de oevervaart op de Westerschelde.

Het echte pijnpunt is echter dat Vlaanderen nog steeds niet over een echt havenbeleid beschikt. In het buitenland spreekt men trouwens over één enkele haven. Bremerhaven ligt veel verder van Bremen dan Antwerpen van Zeebrugge. Het is de hoogste tijd dat het Vlaams beleid hier op dezelfde wijze mee omspringt. Want, en die stemmen horen wij ook, de tijd dat Europa zal ingrijpen is niet veraf. Europa zal ingrijpen in de onrechtstreekse subsidiëring die de concurrentie tussen de havens scheeftrekt.

Bij de gefaseerde ontwikkeling van de haven wensen wij uit te gaan van menselijke leefgemeenschappen en dat zal ook verder het uitgangspunt van onze fractie zijn in de toekomstige discussie over de invulling en de uitvoering van het strategisch plan van de haven en het dorp Doel. Wij wen-

De Cock

sen welvaart maximaal aan welzijn te koppelen, en ik denk dat we op dat vlak toch al een en ander hebben bewezen. Het wordt tijd dat ons beleid daar op die manier mee omgaat en dat de welvaart die de haven voor Vlaanderen en het hele hinterland creëert, wordt gekoppeld aan welzijn en moedige, maar ook menselijke beslissingen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ga trachten tot een conclusie te komen.

Een eerste algemene stelling is dat iedereen overtuigd is van het gigantisch belang van de haven van Antwerpen voor heel de Vlaamse economie en ecologie. Er bestaan immers nog een aantal misvattingen over. De heer Voorhamme heeft dat belang hier echter goed duidelijk gemaakt en het in een context geplaatst.

De beslissing van de vorige en de huidige regering en de talloze discussies die we hebben gehad in de plenaire vergaderingen en in de commissies wijzen uit dat iedereen voorstander is van het Deurganckdok. Mag ik er bovendien van uitgaan dat iedereen voor het begeleidingsplan en het strategisch plan is ? Ja, want iedereen heeft dat mee goedgekeurd.

We zijn aan het bouwen aan het Deurganckdok en plots komt er specie tevoorschijn. De vraag van de heer De Meyer was wat we ermee gaan doen. We zullen die op een ecologisch verantwoorde manier verwerken zodat de leefbaarheid van Doel niet verder in het gedrang wordt gebracht. De oplossingen hiervoor worden momenteel onderzocht.

We hebben de inkleuring van het gewestplan nodig om het sociaal begeleidingsplan te realiseren. Iedereen is het er immers over eens dat de mensen, die uit Doel willen weggaan, die mogelijkheid moeten krijgen. Men kan mensen die in een woonzone wonen immers niet vragen om te verhuizen en tegemoetkomingen doen als die woonzone wordt behouden. Wij kleuren Doel dus niet in als havengebied om de mensen te pesten, mijnheer Wymeersch, maar om de mensen die willen verhuizen de mogelijkheid te bieden om dat te doen. Ik had begrepen dat ook het Vlaams Blok daarmee akkoord ging.

Ik wil duidelijkheid creëren zonder illusies te wekken. Wat ik niet kan is van een vierkant een cirkel

maken. Ik denk dat niemand in dit parlement dat kan. Vanuit die bekommernis heeft de regering een beslissing genomen. Bovendien is het zo dat de beslissing van de vorige regering en van deze regering niet zoveel van elkaar verschillen. Het strategisch plan is behouden en het sociaal begeleidingsplan ook. Er zijn wel een aantal verfijningen en verduidelijkingen gebeurd. Waarom zijn die gebeurd en zijn die dan zo slecht ? Zou de vorige regering die ook niet hebben gemaakt op termijn ? We weten het niet, maar ik ben ervan overtuigd dat de vorige regering niet de bedoeling had om op een bepaald ogenblik tabula rasa te maken van dat dorp.

De heer Denys heeft een voorbeeld aangehaald van hoe men niet moet onteigenen. In Vlaanderen beschikken we spijtig genoeg niet over alle instrumenten om ter zake een goed beleid te voeren. Over een aantal aspecten wordt op federaal niveau beslist. Indien Vlaanderen hiermee op een moderne manier zou kunnen omgaan, dan zouden we moeten overgaan tot onteigening. Sommige mensen zijn daar vragende partij voor.

Het zou toch niet getuigen van goed bestuur indien men zou onteigenen voor een weg die men moet aanleggen, en waarbij men aan de mensen zou vragen om onmiddellijk hun huis te verlaten op een moment dat men nog niet is gestart met de werken. Meer nog, indien de mensen elders gaan wonen omdat ze dat zelf willen, dan staat het huis er nog. Zou het dan getuigen van goed bestuur indien men zou verbieden dat iemand in afwachting er zijn intrek neemt ?

We trachten dit soort zaken op te lossen via goedkeuringen in de Vlaamse regering. Daarom werd ook een kleine passus gewijd aan een aantal onderhoudswerken aan die woningen. Minister van Ruimtelijke Ordening Van Mechelen zal daar straks op ingaan. In afwachting kan men zo de huizen leefbaar houden. Dat is de doelstelling van de beslissing van de Vlaamse regering.

Inzake het Saeftingedok zal ik herhalen wat ik de vorige keer heb geantwoord. Indien er een dok nodig is, dan moet het worden gegraven waar het nodig is. Keiharde studies zullen uitwijzen of dit nodig is. In de rapporten zal heel duidelijk moeten staan dat er een absolute noodzaak is. Ik spreek me daar nu niet over uit. De regering heeft het licht op rood noch op groen gezet.

De heer Dirk De Cock had het over wit en zwart en de grijsschakeringen. Indien het nodig zou blijken, dan zullen we daarop ingaan. We moeten op dat moment nagaan wat de mogelijkheden zijn om

Stevaert

dit dok te realiseren en bepalen waar het moet worden ingeplant. We mogen de mensen geen valse hoop geven : één van die mogelijkheden is in Doel. Misschien zijn er andere alternatieven. Dat weet ik niet. Ik spreek me er ook niet over uit. Ik weet wel zeker dat het niet correct is te zeggen dat die alternatieven geen problemen met zich meebrengen, dat ze geen ecologische, nautische of financiële gevolgen zullen hebben. Het is niet correct de zaken zo voor te stellen. Indien er een dok nodig is en we na rijp beraad een beslissing treffen, dan moeten we bepalen wat de beste plek is. Als het strategisch plan wordt gerealiseerd, als het sociaal begeleidingsplan kan worden voortgezet, dan zal het dossier langzaam maar zeker vorderen.

Eigenlijk is er geen onduidelijkheid indien men geen mist creëert en men de zaak duidelijk en correct onder ogen wil zien. Dat is de afweging die de vorige regering en deze regering hebben gemaakt. Hoelang de mensen in Doel kunnen wonen, zal in de toekomst door een aantal economische ontwikkelingen worden uitgewezen. Het zou in elk geval bijzonder nefast voor Antwerpen en heel Vlaanderen zijn indien de regering zou terugkrabbelen en zou toegeven aan een aantal drogredenen. Dat zou bijzonder dom zijn.

We kunnen nu niet voorspellen hoe het havenbeleid mondiaal en Europees zal evolueren. Dat is nog helemaal onduidelijk. Niemand heeft die wijsheid in pacht. Indien men nu zegt dat de Antwerpse haven geen perspectief heeft en men afstapt van het strategisch plan, dan wurgen we de haven. Dit zal ten koste gaan van gigantisch veel arbeidsplaatsen, van gigantisch veel welvaart. Sommigen denken dat men welvaart en welzijn volledig kan loskoppelen. Ik geloof daar niet in. Indien we er niet voor zorgen dat de haven een perspectief heeft, dan zal dit ook leiden tot welzijnsverlies.

Al deze afwegingen liggen aan de basis van onze beslissing. Onze beslissing is duidelijk. Er worden geen illusies aangewakkerd. In Doel wonen verschillende soorten mensen. Wie wil, kan verhuizen ; wie dat niet wil, kan nog een tijdje blijven wonen. Straks wil ik u letterlijk voorlezen wat de Vlaamse regering heeft beslist. Aan minister Van Mechelen is opgedragen om het nodige te doen om de inkleuring van het Gewestplan te realiseren. Want dat is een must. Het is een goede zaak dat het parlement discussieert over allerlei bedenkingen en suggesties, maar men moet er goed voor opletten dat men geen valse hoop creëert. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, aansluitend bij de toelichting over de regeringsbeslissing van 19 mei van minister Stevaert is het misschien nuttig dat ik hier inga op de vragen van de volksvertegenwoordigers over wat er heel recent is gebeurd. Het gaat dan meer in het bijzonder over de twee dossiers van de wijzigingen aan het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren. Ik zet eerst de data op een rijtje.

De eerste gewestplanwijziging is bij besluit van de Vlaamse regering gestart op 23 juni 1998. Die wijziging is afgewerkt op 1 juni 1999. De tweede gewestplanwijziging is gestart op 1 juni 1999, en verscheen in het Belgisch Staatsblad op 17 augustus 1999. Het openbaar onderzoek duurde van 20 november 1999 tot 20 januari 2000. De vervaldag is 16 juli 2000. Met betrekking tot de eerste gewestplanwijziging zijn een aantal zaken bij de Raad van State aanhangig gemaakt. De Raad van State heeft in arrest 87.739 de schorsing bevolen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende de definitieve vastlegging van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het Gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruikebeke en Lokeren, in zoverre het grondgebied van de gemeente Beveren betreft. De schorsing betreft dus een gedeelte van de zogenaamde eerste gewestplanwijziging, en steunt op een mogelijk onvoldoende motivering van de hoogdringende adviesvraag aan de Raad van State over de met het plan verbonden bijzondere voorschriften. Dit houdt dus verband met artikel 84 over de werking van de Raad van State, dat de regering de mogelijkheid biedt een hoogdringend advies te vragen.

Hetzelfde arrest verwerpt evenwel de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 1999 houdende de voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan. Dit betekent dus dat de tweede gewestplanwijziging, waarvan het openbaar onderzoek is afgerond op 20 januari en waarvan de procedure bijna is beëindigd, volledig overeind blijft. Met andere woorden : de Raad van State heeft de schorsing niet bevolen en wij zetten deze procedure verder, waarover straks meer.

In het arrest 87.740 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van mijn beslissing van 24 augustus 1999, waarbij ik aan het Ant-

Van Mechelen

werpse Havenbedrijf de bouwvergunning heb verleend voor het bouwen van een nieuw havendok op de Linkerscheldeoever. Deze schorsing is enkel gebaseerd op een schorsing van een gedeelte van de eerste gewestplanwijziging. Met andere woorden, het is omwille van formele redenen, namelijk het feit dat de decretale basis en de wettelijke beschikkingen in de eerste gewestplanwijziging werden geschorst door de Raad van State, dat hij nagevoeg als gevolg daarvan de bouwvergunning heeft geschorst. Voor alle duidelijkheid : het betrof een bouwvergunning die mocht worden afgeleverd op basis van diezelfde regeringsbeslissingen van 1 juli 1999, vijftien dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad van de definitieve gewestplanwijziging. Die publicatie is gebeurd, zoals u weet, op 28 juli 1999. Dat betekende dat ik de bouwvergunning mocht afleveren na 12 augustus 1999 en zoals u eveneens weet, heb ik ze ondertekend en afgeleverd op 24 augustus 1999. Wat dat betreft, zijn er geen fouten gemaakt.

Maar hoe moet ik nu uiteindelijk verder met deze gewestplanherziening ? Samen met mijn administratie onderzoek ik momenteel de bouwvergunning voor het Deurganckdok. Ik denk dat het belangrijk is, zoals minister Stevaert stelde, dat niemand in dit parlement twijfelt aan de noodzaak van continuïteit in het beleid, wat impliceert dat we de realisatie en de bouw van dat dok mogelijk moeten maken, uiteraard rekening houdend met alle wettelijke voorschriften. Vandaag gaan wij dus na hoe we de bouwvergunning voor het Deurganckdok opnieuw kunnen afleveren, ditmaal op basis van de niet-geschorste procedure van de tweede gewestplanwijziging. Aangezien de bouw van het Deurganckdok van algemeen belang is verklaard, betekent dit dat ik niet moet wachten op de definitieve vaststelling van deze tweede gewestplanwijziging, maar dat ik, indien het technisch-juridisch mogelijk is, sneller een bouwvergunning kan afleveren.

Hoe moet het verder met de tweede gewestplanwijziging, die nu haar eindfase bereikt ? De streekcommissie voor advies heeft meer dan twintig dagen na datum haar adviezen overgemaakt aan de Vlaamse regering. Dit wil zeggen dat wij eigenlijk opnieuw gedwongen worden in een scenario van de eerste gewestplanwijziging. Indien de Vlaamse regering de wettelijk voorziene termijn van 240 dagen voor de goedkeuring van een gewestplanwijziging, na publicatie in het Belgisch Staatsblad van de start van de procedure van openbaar onderzoek wil respecteren, dan zouden we opnieuw bij hoog-

dringendheid een advies moeten vragen aan de Raad van State op drie dagen, met betrekking tot de aanvullende voorschriften van dat gewestplan. Om dit te voorkomen zal ik morgen aan de Vlaamse regering voorstellen om, conform de wettelijk bepalingen, dertig dagen vóór de vervaldag van dat gewestplan de termijn met zestig dagen te verlengen. Die vervaldag is trouwens 16 juli. Dit laat me toe om nadien aan de Raad van State binnen een termijn van dertig dagen een advies te vragen inzake aanvullende voorschriften, waarna de Vlaamse regering kan overgaan tot de definitieve vaststelling van de tweede gewestplanwijziging Sint-Niklaas/Lokeren.

Met betrekking tot de beslissing van de Vlaamse regering, waarbij mij de opdracht gegeven werd om de nodige initiatieven te nemen om de stedenbouwkundige voorschriften in de lopende tweede gewestplanwijziging aan te passen en eventueel aan te vullen, wil ik verwijzen naar deze aanvullende stedenbouwkundige voorschriften, die het voorwerp uitgemaakt hebben van een openbaar onderzoek. De oplossing die we willen bewerkstelligen bevindt zich in artikel 11 van deze aanvullende stedenbouwkundige voorschriften. Dit artikel is namelijk van toepassing op het zeehavengebied type 2 en dit is uiteindelijk de zone waarin Doel morgen komt te liggen.

Ik citeer uit datgene wat nu reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van het openbaar onderzoek : 'In afwachting van een feitelijke ontwikkeling van zeehaven- of watergebonden bedrijvigheid kunnen enkel herstellings-, onderhouds- en instandhoudingswerken en werken van kleine omvang aan bestaande landbouwbedrijfsgebouwen en aan bestaande woningen plaatsvinden.' Deze passage uit artikel 11 zullen we verfijnen naar aanleiding van de regeringsbeslissing van 19 mei. Dit moet het mogelijk maken om, conform het tijdschema dat de Vlaamse regering heeft opgenomen in haar beslissing van 19 mei, wettelijke garanties te bieden met betrekking tot het verlenen van geldige bouwvergunningen voor eventuele aanpassingen en instandhoudingswerken aan de woningen van de gemeente Doel.

Zoals minister Stevaert terecht stelde, gaat het hier over een voor de Vlaamse economie uitzonderlijk belangrijk dossier. We willen terzake de continuïteit van het beleid garanderen en trachten dit te verzoenen met alle terechte ruimtelijke en ecologische verzuchtingen die leven in deze regio.

Mijnheer Stassen, er worden nogal wat proefballonnetjes opgelaten, niet in het minst vanuit Ant-

Van Mechelen

werpen. Ik zal niet nalaten er bij alle verantwoordelijken terzake voor te pleiten dat men hoogst zorgvuldig is wat dit betreft. Uit de leefbaarheidsstudie is immers gebleken dat iedereen nood heeft aan rechtszekerheid en duidelijkheid. We moeten trachten hier duidelijke doelen voorop te stellen.

De heer De Cock vroeg of er een overaanbod aan containeropslagcapaciteit komt. Het is moeilijk om dit vandaag correct in te schatten. Toch wil ik u twee cijfers geven, omdat we ook terzake duidelijkheid moeten creëren. Het bouwschema van het containerdok Linkeroever werd gebaseerd op een aantal verwachtingen inzake trafieken in de Antwerpse haven. Voor 1997 werd voorzien dat er 2.480.000 TEU-trafieken zouden zijn. In 1996, meer dan een jaar daarvoor, kwam men reeds aan 2.653.909 TEU-trafieken. Voor 1998 werden 2.570.000 TEU-trafieken vooropgesteld. In 1998 was er echter sprake van 3.265.750 TEU-trafieken. Dat is meer dan de schatting van het aantal trafieken voor 2002. Op dit ogenblik lopen we dus voor op de verwachtingen inzake trafieken. Iedereen die de ontwikkeling van de haven kent en volgt, weet dat de eerste terminal, de Euroterminal op dit ogenblik volledig volzet is en boven zijn capaciteit functioneert. Iedereen weet dat de tweede terminal, de Noordzeeterminal, op dit ogenblik zijn saturatiepunt bereikt en dat we om de economische belangen van Antwerpen te verdedigen, dringend nood hebben aan dat nieuwe Deurganckdok. Ik twijfel er dan ook geenszins aan dat de hele Vlaamse regering me zal steunen in de poging om zo snel mogelijk een nieuwe bouwvergunning te geven voor het Deurganckdok. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, zonder concreet te zijn was minister Stevaert toch duidelijk. Hij gaat uit van de tijdelijke leefbaarheid van Doel. Met andere woorden, op lange termijn verdwijnt Doel onherroepelijk, maar we kennen de termijn nog niet. Tijdens de actuele vragen van 24 mei, enkele dagen voor de partijraad van Agalev, had ik begrepen dat Doel misschien toch op termijn zou kunnen blijven bestaan. Een jaar geleden stelden twee van de huidige regeringspartijen dat, indien ze deel zouden uitmaken van de Vlaamse regering, Doel op termijn zou blijven bestaan : daar wil ik toch even aan herinneren. Deze partijen zijn ook zo naar de kiezer gegaan, ook in mijn arrondissement.

Ik wil er ook op wijzen dat drie van de huidige regeringspartijen op 8 oktober in Beveren naar de kiezer gaan met de stelling dat, indien het van hen afhangt, Doel op termijn zal blijven bestaan. Ik wijs op de persconferentie die ze in Antwerpen hebben gehouden na 19 mei. Ik laat het aan de vergadering over om te oordelen over de intellectuele eerlijkheid daarvan.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Als ik minister Stevaert goed begrepen heb, dan garandeert de regeringsbeslissing in ieder geval de tijdelijke leefbaarheid van Doel. Zo interpreteer ik deze beslissing. De rest heeft te maken met economische ontwikkelingen, economische behoeften en mogelijke toekomstige invullingen van het havengebied. Minister Stevaert heeft daar nog geen uitspraak over gedaan. Hij heeft enkel gezegd toekomstige ontwikkelingen niet te willen blokkeren.

Uw conclusie dat Doel op termijn verdwijnt, gaat te ver. Ik geef toe dat de meerderheidspartijen er verschillende opvattingen over de verwachtingspatronen op nahouden. Sommigen gaan ervan uit dat het bijkomende getijdendok nodig zal zijn, wat aanleiding zou geven tot het verdwijnen van Doel. Andere partijen, onder andere de onze, zijn nog niet zo zeker van die economische behoeften. We wijzen op de noodzakelijkheid van complementariteit met de andere havens. In 2007 en 2010 zullen we zien of de noodzaak zich opdringt. Ondertussen willen we Doel niet laten doodgaan.

De heer Jos De Meyer : Ik heb geen appreciatie uitgesproken over de beslissing. Ik constateer enkel dat sommige regeringspartijen duidelijkheid wensen te geven, en dat andere regeringspartijen de onduidelijkheid willen aanhouden.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Ik onthoud enkele belangrijke zinnen. De essentie van het debat is of we de mensen iets wijsmaken of niet. Minister Stevaert heeft er duidelijk toe opgeroepen geen valse illusies te creëren. En inderdaad, die tijdelijkheid waarvan sprake, zal een einde kennen.

Een tweede belangrijke interventie kwam van minister Van Mechelen. Het is duidelijk dat de Vlaamse regering de uitbreiding van de haven essentieel vindt en dat er een saturatie bestaat. De heer Voorhamme heeft gepleit voor een uitbreiding van de capaciteit.

Van Rompuy

Mijnheer Sannen, bij de TGV-discussie stonden er actiecomités van Halle tot Leuven. Ze waren allemaal tegen de TGV, en werden aangevoerd door Agalev. Ook dat was een groot infrastructuurproject in Vlaanderen dat gerealiseerd moest worden. Er zijn toen misschien nog meer mensen onteigend dan in Doel. U hebt daar toen tegen betoogd. Nu hoor ik u en mevrouw Durant fier bepleiten dat de TGV zeer belangrijk is, zelfs voor het leefmilieu. Welnu, de discussie over Doel is gelijkaardig. Noodzakelijke economische ontwikkelingen brengen kosten met zich mee. Er is echter een groot verschil tussen het optreden in actiegroepen en stemming maken enerzijds, en de realiteit van een aantal nodige investeringen anderzijds. Dat is de grote les van dit debat.

De heer Ludo Sannen : Het Duwvaartkanaal was ook nodig, en is nooit gerealiseerd.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.16 uur.*
